

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 10-12-42103 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת יעל קלוגמן

תובע xxxxx מילמן

נגד

נתבעת xxxxx פרזון

פסק דין

המחלוקת והראיות

1
2
3
4 תביעה בגין פרסום לשון הרע שהגיש התובע, מר xxxxx מילמן, נגד הנתבעת, גב' xxxxx פרזון.
5 אין מחלוקת כי ביום 14.12.10 פרסמה הנתבעת "הודעה קבוצתית" במסגרת קבוצה בפייסבוק,
6 אשר שני הצדדים השתתפו בה. בהודעה קבוצתית זו כתבה הנתבעת אל התובע:
7 "אתה האפס הגדול ביותר שנתקלתי בו מימיי, ואני לא צריכה לפגוש אותך כדי לדעת את זה
8 בוודאות מלאה. אתה חסר רגישות, מודעות, סביר להניח גם חסר נשמה. מעל הכל – אתה
9 פשוט טיפש וחסר מושג, והמשפט "בחור שמקיים יחסי מין עם בחורה לא משנה את חייה
10 ולא רוצע את נפשה – הוא סך הכל עוסק בספורט מענג (בתקווה) לשני בני הזוג", מעיד על זה
11 שאתה גם אנס. אין לי צל ספק שאנסת לאורך חיך. אתה אדם טיפש ונחות, ואני מקווה שאם
12 מדובר ב"ספורט מענג" תלמד את הלקח בדרך המעשית...".
13 זה הוא ציטוט מלא של ה"פוסט" מושא התביעה, שצורף לכתב התביעה. הקטעים שמודגשים
14 בקו הם הדברים העיקריים אשר לטענת התובע פגעו בשמו הטוב, והם אשר צוטטו בסעיף 6 של
15 כתב התביעה ואף בתצהירו של התובע.
16 דברים אלה – ובמיוחד: כי התובע הוא אנס, וכי אין לנתבעת צל ספק שביצע אונס לאורך חייו -
17 מהווים, על פני הדברים, לשון הרע, כהגדרתה בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965
18 (להלן: חוק לשון הרע).
19 בתגובה לדברים אלה כתב התובע כי הם פוגעים בשמו הטוב ודרש מהנתבעת להתנצל ולהסיר
20 לאלתר את הפרסום הפוגע, ואף התרה כי אם לא תעשה כן, הוא יאלץ לנקוט צעדים משפטיים.
21 על כך השיבה הנתבעת: "אין לי על מה להתנצל. זו דעתי עליך שנובעת באופן ישיר מהדעות
22 שהבעת כאן ומוויכוחי הרבים אתך".

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 42103-12-10 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

- 1 בהמשך כתב התביעה מציין התובע פרסום נוסף של הנתבעת, שבו ציינה כי מבין שניהם התובע
2 אינו המשפטן (בעוד שהנתבעת היא סטודנטית למשפטים). עוד כתבה שם הנתבעת אל התובע:
3 **"בכל מקרה, בהצלחה בשמירה על שמך "הטוב". תצטרך ממש להשתדל".**
4 לגבי פרסום נוסף זה טוענת הנתבעת כי לא נעשה באופן "פומבי", שפתוח לצופים נוספים, אלא
5 במסגרת הודעה אישית בינה לבין התובע, ועל כן חסר בו יסוד הפרסום שנדרש לעוללת פרסום
6 לשון הרע. אך כאמור, תלונתו העיקרית של התובע היא בגין הפרסום הראשון, אשר אין
7 מחלוקת שנעשה על "קיר" הפייסבוק שפתוח לצופים נוספים פרט לצדדים.
8 התובע טוען כי פרסומים אלה של הנתבעת פגעו בשמו הטוב וגרמו לו בושה רבה בקרב מכריו
9 ובני משפחתו.
10
11 2. בכתב ההגנה טענה הנתבעת כי התובע הוא "בוגר" של פורום שנקרא "המרכז לאמנות הפיתוי",
12 אשר מכונה על ידי הנתבעת "מאפי". הנתבעת טוענת כי פורום זה מפרסם דברים שמעודדים
13 אונס ושימוש באשה כאובייקט מיני.
14 הנתבעת חברה בקבוצה בפייסבוק, שהוקמה על מנת להתנגד לעמדות ולפרסומים של מאפי,
15 ואשר שמה: "התנגדות לעקרונות סדנאות אמנות הפיתוי – כי נשים הן לא אובייקט" (להלן:
16 **הקבוצה בפייסבוק**).
17 התובעת טוענת כי התובע הצטרף לקבוצה בפייסבוק על מנת להגן על הדעות של סדנאות
18 "אמנות הפיתוי" והקניט את חברי הקבוצה.
19 הנתבעת טענה כי לאחר שפורסמה תגובה של אדם בשם "xxxxxx" לכתבה בשם "המרכז
20 לאמנות האונס", היא סברה שהכותב הוא התובע, ועל כן כתבה אליו את הדברים מושא
21 התביעה. הנתבעת מציינת כי באתר הפייסבוק יש כ- 15 אנשים ששםם "xxxxxx מילמן".
22 הנתבעת טענה כי התובע פנה אליה בהודעה אישית, ביום 16.12.10, יומיים לאחר הפרסום,
23 וביקש ממנה להסיר את הפרסום, ואף הבהיר לה כי הוא אינו אותו "xxxxxx" שעל דבריו
24 הגיבה. הנתבעת טוענת כי בהתאם לכך, היא הסירה את הפרסום עוד באותו יום.
25 עוד טוענת הנתבעת כי בשיח בין חברי הקבוצה אין הם משתמשים במונח "אונס" במובנו
26 הפלילי הרגיל, אלא בתוכן של "אונס אפור". הכוונה למעשה שאינו מגיע כדי ההגדרה של
27 עבירת אינוס, אך אין ניתן לראות בו קיום יחסי מין מתוך רצון חופשי, כיוון שהגבר משתמש
28 במניפולציות שונות כדי להכפיף את האשה לרצונו ומתעלם מסירובה לקיים עמו יחסי מין.
29 הנתבעת טוענת כי בהיותו של התובע אחד המשותחים במסגרת הקבוצה בפייסבוק, היה ברור
30 לו שכאשר הנתבעת מכנה אותו "אנס" ומביעה את בטחונה כי ביצע מעשי אונס – אין כוונתה
31 לאונס במובן הפלילי אלא ל"אונס אפור".
32 אולם בכתב התביעה מציג התובע כאילו הנתבעת כינתה אותו "אנס", ומי שביצע מעשי אונס,
33 במובן "הרגיל" של המילה, ולא היא.
34 הנתבעת טוענת להגנות על פי הסעיפים 14 ו-15 (4) ו- (6) של חוק לשון הרע.

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 10-12-42103 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

- 1 לחלופין, טוענת הנתבעת, אם ההגנות הללו לא יתקבלו, אזי אין לפסוק פיצויים לזכות התובע
2 לאור המוניטין השלילי שלו, כפי שיוכח, ולנוכח העמדות שהוא תומך בהן.
3
4
5 לחלופי חלופין טוענת הנתבעת כי מגיעות לה הקלות בפסיקת פיצויים, על פי סעיף 19 (2)
6 ו- (4) לחוק לשון הרע, בהיותה משוכנעת באמיתות הדברים שפרסמה, וכיוון שהסירה את
7 הפרסום מייד על פי דרישת התובע.
8 טענת הגנה חלופית נוספת היא הסתכנות מרצון, בהתאם לסעיפים 65 ו-66 לפקודת הנויקין
9 [נוסח חדש], שהוחלו על עוולת פרסום לשון הרע בסעיף 7 לחוק לשון הרע.
10 עוד טוענת הנתבעת כי לא נגרם לתובע כל נזק, כיוון שהפרסום הוסר מייד עם דרישתו, ואף
11 כיוון שאיש מחברי הקבוצה אינו מכיר אותו באופן אישי, אלא רק באינטרנט, ואינו מסוגל
12 לזהותו, מה גם שיש אנשים לא מעטים בעלי אותו שם. בנסיבות אלה, אין זה נכון שהתובע
13 זוהה כאדם שכלפיו נעשה פרסום דבריה של הנתבעת, ואין זה נכון שנגרם לו הנזק שהוא טוען
14 לו, בחוג מכריו ובני משפחתו.
15
16 3. התובע מוסר בתצהירו כי הוא איש היי-טק, בן 29, נשוי.
17 התובע טוען כי אופן הפרסום של דברי לשון הרע היה "בפרסום המוני ומסיבי" והיו להם
18 מגיבים רבים.
19 התובע טוען כי פרסום לשון הרע על ידי הנתבעת חמור במיוחד, בהיותה סטודנטית למשפטים,
20 שאמורה להיות מודעת היטב להשלכות של פרסום כזה.
21 התובע טוען כי התגובות הרבות לפרסומיה אלה של הנתבעת העצימו את הפגיעה בו, וכי נגרמה
22 לו בושה רבה אצל מעסיקו ובקרב חבריו ובני משפחתו, עד כי נפגע מאד מצב רוחו ובטחונו
23 העצמי, והוא הסתגר בביתו.
24 עוד טוען התובע כי לדברי מכריו, הפרסומים מושא התביעה הופיעו כאשר הקישו את שמו
25 ב"גוגל" או כשנכנסו לכרטיס הפייסבוק שלו.
26 התובע מצהיר כי אינו חבר ב"מרכז פיתוי" כלשהו, וכי "אני דוחה בשאט נפש כל קישור של
27 שמי למרכזים כאלו".
28 התובע טוען כי אותם "מרכזים" הם חוקיים, ואין בהם דבר שלילי או פלילי, אך כעובדה – הוא
29 אינו שייך לאף "מרכז" כזה.
30
31 4. בחקירתו הנגדית שלל התובע היותו בוגר סדנא כלשהי של מאפי, ואף שלל כי הוא מקיים קשר
32 עם פורום של מאפי באינטרנט.
33 עם זאת, אישר התובע כי הוא כתב הודעות בפורומים סגורים של מאפי. הוא טען כי אין צורך
34 להיות חבר במאפי כדי להירשם לפורום שלו.

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 10-12-42103 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

1 התובע הכחיש כי לצד שמו באותו פורום נרשם כי הוא בוגר סדנת אמנות הפיתוי וכן שלל כי
2 הוא משתמש בפורום זה במספר 5306, כפי שהציג לו ב"כ הנתבעת, או בכל מספר אחר.
3 התובע העיד כי הגיע ליום של אימון (קאוצ'ינג) עסקי ב-מאפי, אך לדבריו הסתבר כי אין מדובר
4 באימון עסקי אלא באימון פרטי, ועל כן הוא לא המשיך במסגרת זו.
5 התובע שלל היכרות עם מיכל, מזכירת מאפי. התובע אישר כי הוא מכיר את מר יגאל שטרק
6 מ-מאפי. לדבריו, הוא פגש בשטרק כשהגיע ליום האימון, ופעם נוספת – כשהגיע למשרדי מאפי
7 על מנת לקבל החזר של סכום ששילם עבור האימון, לאחר שביטל את המשך השתתפותו בו. עוד
8 העיד התובע כי פנה אל שטרק לאחר שקיבל את כתב ההגנה וקרא את הכתוב בו אודות מאפי.
9 שטרק השיב לפנייתו, כי המרכז שבהנהלתו הוא מרכז לגיטימי לאימון, ואין זה נכון שהוא
10 מעודד אונס נשים.
11 התובע העיד כי בעבר היה פעיל במאפי במידה מצומצמת. פעילותו התבטאה במספר הודעות
12 שפרסם במשך חודש-חודשיים, זמן רב לפני הפרסום על ידי הנתבעת, שבגינן הגיש את התביעה.
13 התובע שלל את הדברים שהטיח בו ב"כ הנתבעת: כי הוא היה פעיל מאד במאפי, וכי לצד שמו,
14 בהודעות הרבות שפרסם, נכתב שהוא בוגר הסדנא לאמנות הפיתוי.
15 התובע הסכים כי תיערך בדיקה בפרסומים שבפורום מאפי, על פי מספר המשתמש שציין ב"כ
16 הנתבעת, על מנת לבדוק אם התובע הוא שפרסם את הפרסומים במאפי, על פי מספר משתמש
17 זה; וכן – כי יבדק אם לצד שמו צויין שהוא בוגר הסדנא לאמנות הפיתוי.
18 התובע אישר כי היה חבר ב"קבוצה בפייסבוק", שבה היתה חברה הנתבעת, כאמור בכתב
19 הגנתה ובתצהירה.
20 ב"כ הנתבעת שאל את התובע אם הוא מתנגד לעקרונות מאפי. התובע השיב כי הוא דוחה
21 בשאט נפש עידוד למעשי אונס, אולם האמור בכתב ההגנה לגבי "עקרונות מאפי" אינו נכון.
22 לדבריו, מאפי היא חברה מצליחה ולגיטימית, ואין כל רע בהנחייה של גברים כיצד "להתחיל"
23 עם נשים, או בהנחייה של נשים כיצד "להתחיל" עם גברים. התובע טען כי הוא לא מקשר את
24 עצמו אל מאפי, ואף אדם אחר לא מקשר אותו אל מאפי.
25 לשאלה מדוע הצטרף ל"קבוצה בפייסבוק", השיב התובע: "הקבוצה הזו עסקה בדיונים לגבי
26 מרכזי פיתוי או קאוצ'ינג או משהו שנקרא "אמנות הפיתוי", והתנהלו שם דיונים
27 אינטילגנטיים ואקדמאיים בנושא, אשר הציגו את כל הצדדים, והיות והקבוצה היתה פתוחה
28 לכל, הייתי חשוף לפרסומים האלה ורציתי להביע דעתי עליהם" (בעמ' 10 לפר').
29 התובע העיד כי הוא השתתף בקבוצה בפייסבוק במשך כחודש וחצי, בתקופה שקדמה לפרסום
30 מושא התביעה.
31 ב"כ הנתבעת עימת את התובע עם דברים שכתב אל אחת מחברות הקבוצה בפייסבוק (נספח
32 כ"א לתצהיר הנתבעת), ובהם הציג לה שאלות אינטימיות. התובע השיב כי הדבר היה בתגובה
33 לשאלות מסוג זה שהוצגו כלפיו, והוא ביקש להראות, באופן ציני, עד כמה הדבר מופרך ובלתי
34 רלבנטי.

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 10-12-42103 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

- 1 התובע אישר כי חברים בקבוצה בפייסבוק ראו אותו כמי שמסכים עם הדעות של מאפי, אך
2 הדגיש כי ראו אותו כמי שמתנגד להצגתה של מאפי בתור גורם שמעודד אונס. התובע אישר כי
3 היו לו חילופי דברים עוקצניים וביקורתיים עם חברים בקבוצה בפייסבוק.
4 התובע אישר כי במסגרת הויכוחים בקבוצה בפייסבוק הוא כתב את הדברים שבנספח ט"ז
5 לתצהיר הנתבעת, שמופנים למשתתפת בשם אפרת: כי גם אם לדעתה עישון, צפייה בסרט
6 פורנו, או לימוד אמנות הפיתוי, הן פעילויות מזיקות – עדיין זכותו של אדם לבחור לעסוק
7 בפעילויות כאלה. בהמשך כתב כי יש לכבד גם את רצונם של גברים, וכי אם רצונם לראות
8 בנשים אובייקטים למין – "זה עדיין הבחירה שלהם וזכותם החופשית".
9 התובע השיב כי הוא לא אמר שזו עמדתו האישית, ולא אמר שהוא מסכים עם אופן ראייה כזה;
10 אלא – כי יש לכבד את חופש הרצון והבחירה גם של גבר שזו דעתו.
11 בעניין ביטול הפרסום הפוגע על ידי הנתבעת: התובע כפר בטענת הנתבעת כי הפרסום נמשך רק
12 יומיים. לדבריו הוא נמשך כשבוע ואולי מעט יותר. התובע העיד כי כשראה את הודעתה של
13 הנתבעת אליו, כי היא הסירה את הפרסום, הוא האמין לה מבלי לבדוק את דבריה, ועל כן כתב,
14 בפורום לשון הרע באינטרנט, כי הפרסום הוסר לאחר יומיים; אולם מספר ימים לאחר מכן הוא
15 ראה שהפרסום טרם הוסר, ואז פנה אל בא-כוחו.
16 התובע העיד כי לא הכיר את הנתבעת ולא פגש בה לפני הפרסום מושא התביעה. שניהם
17 השתתפו בדיונים במסגרת הקבוצה בפייסבוק, אך לא היה דבר בינו לבין הנתבעת. התובע העיד
18 כי הכיר חלק מחברי הקבוצה בפייסבוק.
19 התובע העיד כי קישור אל הפרסום מושא התביעה הופיע בדף הפייסבוק האישי שלו. לדבריו,
20 הוא לא יכול היה להסירו, כי לא הוא ביצע את הפרסום, אלא הפרסום נעשה בקבוצה
21 בפייסבוק. לדבריו, גם בדף הפייסבוק שלו הופיע הקישור לאותו פרסום במשך כעשרה ימים.
22 אולם אין בידי התובע תדפיס של דף הפייסבוק שלו אלא רק של הפרסום עצמו.
23 התובע אישר כי נתקל בפייסבוק באנשים נוספים ששמו כשמו: xxxxx מילמן, אך זאת – לא
24 ב"קבוצה בפייסבוק" שבה מדובר. התובע העיד כי אחיו וכן אשתו מסרו לו כי ראו את הפרסום
25 הפוגע אודותיו.
26
27 5. אחיו של התובע, מר ליאוניד מילמן, מוסר בתצהירו כי כשהקיש את שמו של התובע ב"גוגל"
28 וכאשר נכנס לכרטיס הפייסבוק שלו, עלו הפרסומים הפוגעים, מושא התביעה, מבלי שהוא
29 נרשם לכל קבוצה או פורום ומבלי שנדרש לבצע פעולה כלשהי. לצד הפרסומים שעלו היו גם
30 תמונותיהם של התובע ושל הנתבעת. האח מצהיר עוד כי ראה שתי תגובות לפרסומים של
31 הנתבעת אודות היותו של התובע "אנס בפועל ובאופן סדרתי ומתמשך".
32 האח מצהיר עוד כי בימים שלאחר הפרסומים הללו היה מצב רוחו של התובע ירוד, והוא סירב
33 לצאת לאירועים חברתיים והסתגר בביתו.
34 האח מעיד על התובע כי הוא אדם נורמטיבי ואינו תומך במעשי אינוס או הטרדה מינית.

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 42103-12-10 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

- 1 בעדותו בביהמ"ש מסר האח כי הוא מהנדס אלקטרוניקה.
2 לשאלת ב"כ הנתבעת השיב כי ככל הידוע לו, אין התובע חבר במאפי ולא השתתף בסדנא
3 מטעמה. התובע סיפר לו כי הגיע למאפי למפגש של אימון, שהיה אמור להיות אימון עסקי, אך
4 התברר שהיה שונה מהמצופה, ולכן לא חזר התובע למפגשים נוספים.
5 האח העיד כי כאשר הקיש את שמו של התובע ב"גוגל", היה קישור לעמוד בפייסבוק, שהוביל
6 לסוג כלשהו של פורום-התכתבות בין אחיו לבין בחורה שאינו זוכר את שמה. האח זכר כי מה
7 שחרה לו, בתגובתה של אותה בחורה, היה ההטחה כלפי אחיו, דברים ברוח: "אז אתה בעצמך
8 אנסי", אשר האח ראה כדבר חריג מאד.
9
- 10 6. אשת התובע, גבי יבגניה פוליאקוב, מוסרת בתצהירה כי כאשר נכנסה לכרטיס הפייסבוק או
11 ל"קיר" הפייסבוק של התובע, היא נחשפה לפרסומים של הנתבעת אודות היותו של התובע, בין
12 היתר, אנסי. לצד הפרסומים הופיעו גם תמונותיהם של הצדדים.
13 על מנת לראות פרסומים אלה לא היה צורך בהצטרפות לקבוצה או בפעולה נוספת כלשהי.
14 גבי פוליאקוב מצהירה כי ראתה שתי תגובות לפרסומי הנתבעת. אף היא מוסרת בתצהירה כי
15 בימים שלאחר אותם פרסומים היה מצב רוחו של התובע ירוד, והוא הסתגר בבית.
16 עוד מצהירה אשת התובע כי התובע אינו תומך במעשי אינוס או הטרדה מינית.
17 בעדותה בביהמ"ש נשאלה העדה אם התובע השתתף בסדנא באמנות הפיתוי. היא השיבה כי
18 הוא נרשם לאימון עסקי ב-מאפי, היה במפגש אחד בלבד, ולאחר שנכח שמדובר באימון אישי,
19 לא הגיע למפגשים נוספים.
20 גבי פוליאקוב מסרה כי הפרסום של הנתבעת הופיע בכרטיס הפייסבוק של התובע במשך מספר
21 ימים. לשאלת ב"כ הנתבעת, השיבה כי ככל הידוע לה, רק מי שביצע את הפרסום יכול להסירו
22 מהפייסבוק.
23 עוד מסרה העדה כי הנתבעת הסירה את הפרסום, לאחר שהתובע ביקש זאת ממנה, אך העדה
24 לא ידעה כמה זמן לאחר הבקשה הסירה הנתבעת את הפרסום.
25 מטעם התובע העיד אף חברו לעבודה, מר גיל קורצקי, שמסר בתצהירו כי בימים שלאחר
26 הפרסום היה מצב רוחו של התובע ירוד. אולם עד זה לא ראה כלל את הפרסום הפוגע,
27 ובחקירתו הנגדית מסר כי התובע לא סיפר לו מדוע מצב רוחו ירוד, והעד אינו יודע אם הסיבה
28 לכך היתה אותו פרסום. על כן עד זה אינו מועיל לתובע.
29
- 30 7. מטעם הנתבעת העידו מזכירת מאפי, גבי מיכל סטרלצוב, ומר יגאל שטרק מחב' ניוויזין
31 הדרכות בע"מ, אשר מאפי היא אחד ממיזמיה.
32 גבי סטרלצוב מסרה כי היא עובדת כמזכירה במאפי שלוש שנים. היא תיארה את מאפי כ"מרכז
33 לימודי לגברים איך להגדיל את ההצלחה עם נשים" (בעמ' 16 לפר').
34 בחקירתה הנגדית מסרה העדה בעניין זה כי מאפי מקיים אימון לזוגיות ולהתפתחות אישית.
35 לדבריה, היתה מחשבה לפתוח קורסים אלה לבני שני המינים, אך כיום הם פתוחים רק

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 42103-12-10 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

1 לגברים. לגבי נשים השיבה העדה כי נשים רבות רכשו את הספר, שמאפי פרסמה, אך אינן
2 מגיעות לקורסים. לגבי אימון עסקי מסרה העדה כי מאפי קיימה סוג כזה של הדרכה בעבר.
3 העדה מסרה כי אינה מכירה את התובע.
4 העדה מסרה כי יש פורומים של מאפי באינטרנט, שבהם זכאים להשתתף בוגרי סדנאות של
5 מאפי ואנשים שקנו את הספר שמאפי פרסמה.
6 גב' סטרלצוב שללה באופן חד משמעי את הטענה כאילו מאפי מלמדת גברים כיצד לאנוס נשים.
7 היא אישרה כי הוגשה תלונה למשטרה, באוקטובר 2010, אך לדבריה בדיקת המשטרה הפריכה
8 את כל הטענות כנגד מאפי. העדה לא ידעה מי הגיש את התלונה.
9 עוד העידה גב' סטרלצוב כי יש במאפי כ- 15 עובדים, וכי מר שטרק הוא ממייסדיה ומשמש
10 סמנכ"ל. עוד מסרה כי מאפי קיימת כתשע שנים, וכי יש קרוב ל- 10,000 בוגרי הקורסים שלה,
11 וככפל המספר הזה – רוכשי הספר.
12 לשאלה בעניין השם "מאפי" השיבה העדה כי אין מדובר בראשי תיבות בעלי פשר ספציפי אלא
13 "סתם שם שנדבק". מאפי פועלת במסגרת חב' ניוויז'ן הדרכות בע"מ. בהסכם שלה עם
14 לקוחותיה מתחייבת מאפי שלא למסור לצד שלישי את פרטיהם או דבר אודותיהם.
15
16 8. מר יגאל שטרק, ממנהלי חב' ניוויז'ן, פתח את דבריו בציון אותה התחייבות לסודיות אשר
17 בהסכם שבין מאפי לבין לקוחותיה.
18 ב"כ הנתבעת הסתמך על הסכמתו המפורשת של התובע (בעדותו, בעמ' 9 לפר'), לכך שב"כ
19 הנתבעת יבדוק אם מספר משתתפי 5036 בפורום של מאפי באינטרנט שייך לתובע, ואם רשום
20 לצד שמו, בפורום זה, כי הוא בוגר סדנת אמנות הפיתוי.
21 קיבלתי את טענתו של ב"כ הנתבעת כי לגבי פרטים אלה יש מצד התובע ויתור על סודיות ועל
22 פגיעה בפרטיות, לעניין חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א – 1981 (החלטתי, בעמ' 23 – 24 לפר').
23 מר שטרק העיד כי לחב' ניוויז'ן יש כ- 20 פורומים באינטרנט.
24 נכון למועד מתן עדותו (יולי 2013), אמנם מותנית ההשתתפות בפורומים אלה בתשלום על ידי
25 המשתתף, באמצעות השתתפות בסדנא של מאפי, או באמצעות רכישת הספר שלה. אולם בעבר,
26 בשלהי שנת 2010, היו חלק מהפורומים הללו פתוחים לכל דיכפין, ללא דרישה מוקדמת. עוד
27 ציין מר שטרק כי החברה קיימה סדנאות שונות, עסקיות ואחרות.
28 לשאלה מה היתה פעילותו של התובע במאפי, השיב העד כי אינו יודע זאת וציין כי במערכת
29 הפורומים של מאפי רשומים עשרות אלפי אנשים.
30 לגבי השם "מאפי" העיד אף שטרק כי אין מדובר בראשי תיבות. חיפשו שם קצר וקליט, ולאחר
31 רעיונות שהועלו, זה השם שנבחר. לשאלה אם הם נקראים "מרכז אמנות הפיתוי" השיב שטרק
32 כי זה אחד המותגים שהיו בזמנו, אך כיום אינו קיים.
33 קיבלתי את התנגדותו של ב"כ התובע לשאלה שהוצגה לעד: האם התובע היה לקוח של מאפי;
34 מהטעם כי ויתורו האמור של התובע על סודיות ועל פגיעה בפרטיות, אינו מתייחס לעניין זה
35 (החלטתי, בעמ' 32 – 33 לפר').

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 42103-12-10 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

- 1 מר שטרק שלל בתוקף את הטענה כאילו מאפי מלמדת אנשים כיצד לאנוס: "ממש לא. בדיוק
2 להיפך" (בעמ' 35 לפר').
- 3 שטרק אישר כי בשנת 2010 הוגשה כנגד החברה תלונה למשטרה, לגבי פעילותה.
4 לדבריו, "תקשרנו, נפגשנו עם נציגי המשטרה, מסרנו להם את החומרים שלנו, את מערכי
5 השיעור, הזמנו אותם להשתתף בסדנאות, והם לא מצאו כל דופי בפעילות שלנו" (בעמ' 35
6 לפר').
- 7 בתשובה לשאלת ב"כ התובע מסר שטרק כי מאפי מקיימת גם קורס של אימון עסקי, ויש לה
8 בעניין זה אתר באינטרנט.
- 9 מעדויותיהם של מר שטרק ושל גב' סטרלצוב עלה כי חב' ניוויזין הדרכות בע"מ, שבמסגרתה
10 פועלת מאפי, היא תאגיד רשום, בעל היקף פעילות נרחב, אשר פועל כדין, ולא נמצא כל פגם
11 בפעילותו, גם לאחר שנבדקה על ידי המשטרה עקב תלונה שהוגשה. הנתבעת לא הפריכה דברים
12 אלה.
- 13 להלן נראה כי הנתבעת לא הוכיחה את טענותיה העובדתיות בעניין הקשר של התובע אל מאפי;
14 אך גם לו הוכיחה אותן – לא היתה בכך רבותא, כיוון שהנתבעת לא הוכיחה שמאפי מבצעת
15 פעילות בלתי חוקית או בלתי כשרה מבחינת הדין.
- 16 במסגרת חופש המחשבה וחופש הביטוי, ניתן כמובן להתנגד לגישה או לרעיונות של מאפי; ממש
17 כשם שניתן לצדד בהם; אך חופש המחשבה והדעה הוא עניין אחד, ואילו פרסום לשון הרע הוא
18 עניין אחר.
- 19
- 20 9. כפי שצויין, הנתבעת לא הוכיחה את טענותיה העובדתיות אודות הקשר שבין התובע לבין מאפי.
21 התובע הסכים, במהלך עדותו, לוותר על חיסיון (או על הגנת הפרטיות), על מנת שתיערך בדיקה
22 אם אמנם התובע הוא האדם בעל מספר המשתמש, ובעל נתונים ספציפיים נוספים, שפרסם
23 בפורום של מאפי טקסטים אשר לטענת הנתבעת תומכים במעשי אונס "אפור".
- 24 בהחלטה שניתנה בתום שמיעת עדותו של מר שטרק הוריתי על עריכת בדיקה כאמור.
25 לאחר שערך בדיקה במחשבי מאפי, על פי הנתונים שמסר ב"כ הנתבעת, הודיע מר שטרק
26 לביהמ"ש – בהודעה בכתב מיום 4.8.13 - כי לא קיים במערכת הפורומים של חב' ניוויזין
27 הדרכות בע"מ משתמש שנתונים אלה מתאימים לו, גם לא באופן חלקי. אין ניתן לשלול כי
28 בעבר היה משתמש בעל מספר משתמש כזה שנמסר.
- 29 יש שתי דרכים שבהן ניתן להסיר את פרטיו של משתמש ואת ההודעות שפרסם. האחת –
30 ביוזמתו של המשתמש עצמו; והשנייה – הסרה שגרתית של משתמשים בלתי פעילים, על ידי
31 המערכת הממוחשבת, שנועדה להפחית את העומס על המערכת.
- 32 בסופו של דבר, לאחר שהתובע מצידו ויתר על הגנת הפרטיות שלו והסכים לעריכת בדיקה
33 בעניין היותו אותו משתתף בפורום של מאפי, כפי שנטען על ידי הנתבעת, ועל פי הפרטים
34 הספציפיים שהציג בא-כוחה; ולאחר שנערכה הבדיקה על ידי מר שטרק – לא עלה בידי
35 הנתבעת להוכיח את טענותיה העובדתיות בדבר מהות הקשר בין התובע לבין מאפי.

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 10-12-42103 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

1 לעניין זה צודק ב"כ התובע בטענתו בסיכומיו, כי אפשר שהתובע היה רשום כ"לקוח" במערכת
2 הממוחשבת של מאפי, בשל כך שבזמנו נרשם לקורס אימון עסקי, ולאחר מכן ביטל את
3 הרשמתו. אך עניינה של הנתבעת לא היה בכותרת פורמאלית של "לקוח", אלא בטענה שהתובע
4 היה דמות "מובילה" במאפי ופרסם בפורום שלה באינטרנט הודעות שמעודדות מעשי אונס
5 "אפור", בניגוד לדברים שטען והעיד בביהמ"ש. הנתבעת אף ייחסה לתובע פרטים ספציפיים
6 מאד של משתתף כזה בפורום של מאפי, אך משבדיקתם של פרטים אלה לא העלתה דבר, טענה
7 הנתבעת שהתובע דאג למחוק את הפרטים ואת הפרסומים הללו. כל הטענות העובדתיות הללו
8 לא הוכחו כלל על ידי הנתבעת, ועל כן לא נתתי להן משקל.

9
10 10. הנתבעת מוסרת בתצהירה כי היא סטודנטית למשפטים.
11 לטענתה, התובע תמך במשנתם של מרכזי אמנות הפיתוי, וכי הפרסום שלה – מושא
12 התביעה – הוא הבעת דעה בתום לב לאור התנהלותו של התובע.
13 בהמשך התצהיר, ובנספחיו, מפרטת הנתבעת פרסומים שהיא מייחסת למרכז לאמנות הפיתוי
14 ומצרפת סילבוס של קורס, שהיא מייחסת למרכז זה. הנתבעת טוענת כי המרכז לאמנות הפיתוי
15 מלמד טכניקות כיצד להתעלם מסירובה של אשה לקיים יחסי מין, וכיצד להתגבר על סירוב
16 כזה באמצעות מניפולציות של בלבול האשה, נטרול רצונה ושליטה בה.
17 הנתבעת ממשיכה ומפרטת את ההתקוממות של גורמים שונים כנגד תכנים אלה, ובין היתר –
18 הקמת "הקבוצה בפייסבוק", שהנתבעת נמנית עם חבריה.
19 כאמור, אין מחלוקת שהתובע הצטרף לקבוצה בפייסבוק. הנתבעת טוענת כי התובע הצטרף
20 לקבוצה זו, למרות שדעותיו שונות לחלוטין מדעות חבריה, על מנת להגן על התכנים שהיא
21 מייחסת למרכז לאמנות הפיתוי, ועל מנת לצאת כנגד ארגונים פמיניסטיים. הנתבעת מצטטת
22 דברים מתגובות שכתב התובע במסגרת הקבוצה בפייסבוק, שבהן תמך בחופש הביטוי ובחופש
23 הבחירה, גם אם מדובר בבחירה של גברים לראות בנשים אובייקטים למין. באחת התגובות
24 הללו כתב התובע כי ארגונים פמיניסטיים ניצלו האשמה באונס כדי לנסות לפגוע בחופש הביטוי
25 של גורמים שאינם מסכימים עם עמדתם. עוד מביאה הנתבעת תגובות של התובע שמהן עולה
26 או נרמז שיש לו קשר למרכז לאמנות הפיתוי.
27 הנתבעת טוענת כי בחודשים שקדמו לפרסום דבריה, מושא התביעה, התכתש התובע עם חברי
28 "הקבוצה בפייסבוק", לרבות עמה, מתוך כוונה להקניט ולהרגיז, וכי היו חילופי-הודעות עם
29 הטחות ועלבונות הדדיים, בין התובע לבין חברי הקבוצה.
30 לגבי הפרסום מושא התביעה, מיום 14.12.10, מוסרת הנתבעת כי כתבה אותו בתגובה על
31 "פוסט" שקראה באתר אינטרנט. אין מדובר ב"פוסט" במסגרת "הקבוצה בפייסבוק", אלא
32 ב"פוסט" שהנתבעת מצאה באתר אינטרנט אחר (כך, על פי הסיפא של סעיף 34 לתצהירה).
33 אותו "פוסט" נכתב על ידי אדם בשם "xxxxxx", בתגובה לפרסום תחת הכותרת "המרכז
34 לאמנות האונס", שבו תואר מעשה מהסוג שהנתבעת מכנה "אונס אפור".

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 42103-12-10 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

1 בתגובה שכתב אותו "אאאאא" – שעליה הגיבה הנתבעת בפרסום הפוגע, מושא התביעה – נאמר,
2 בין היתר, כי הבחורה שמתוארת בסיפור המעשה יכלה לעזוב את המקום בכל רגע ולמנוע את
3 המשך הקשר. עוד נכתב בתגובה כי יחסי מין אינם ריטואל מיסטי שמשנה את חייה של האשה
4 אלא פעילות גופנית שיכולה להיות מענגת לשני בני הזוג (הפרסום בשם "המרכז לאמנות
5 האונס", ותגובתו של "אאאאא", מצויים בנספח כ"ו לתצהיר הנתבעת).
6 השם "אאאאא" זהו לשמו הפרטי של התובע, דבר שגרם לנתבעת לחשוב שהתובע הוא שכתב
7 את הטקסט האמור, אך בדיעבד הסתבר לה שמדובר באדם אחר.
8 על מנת להימנע מבלבול אכנה להלן בשם "אאאאא ב." את כותב ה"פוסט" שעליו הגיבה
9 הנתבעת בפרסום הפוגע, מושא התביעה. כאמור, פרסום זה הפנתה הנתבעת אל התובע
10 ב"הודעה קבוצתית", במסגרת "הקבוצה בפייסבוק".
11 הנתבעת טוענת כי בדברים שכתב אאאאא ב. הובעו דעות דומות לאלה של התובע;
12 "ולכן הסקתי כי מדובר באותו אדם ועל כן התייחסתי לאותו אאאאא אשר כתב הדברים באתר
13 אחר" (בסעיף 34 לתצהיר).
14 הנתבעת מוסרת בתצהירה כי היא הסבירה לתובע מנין נבעה טעותה.
15 הנתבעת ממשיכה ומצהירה כי ביום 16.12.10 פנה אליה התובע בהודעה אישית ודרש ממנה
16 להסיר את הפרסום הפוגע. הנתבעת נעתרה, ולדבריה, הסירה את הפרסום עוד באותו יום ואף
17 כתבה זאת לתובע.
18 בתכתובת בין הצדדים, נספח כ"ז לתצהיר הנתבעת, כתבה הנתבעת לתובע, בין היתר: "תשמע,
19 אם זה פוגע בך ברמה כזאת, אין לי בעיה למחוק (למרות שזה לא עומד בתנאי חוק איסור לשון
20 הרע, שתדע). אבל אני אדם נחמד, אז אמחק את זה אם זה עד כדי כך פוגע בך. אך כאמור, זוהי
21 אכן דעתי עליך" (ההדגשה שלי – י.ק.).
22 במילים אחרונות אלה מסבה הנתבעת, במפורש, את תוכנו של הפרסום הפוגע ישירות אל
23 התובע, למרות שמלכתחילה כתבה אותו בתגובה ל"פוסט" שכתב אדם אחר ולא התובע.
24 בהמשך תצהירה מסבירה הנתבעת את מושג ה"אונס האפור". הנתבעת מציינת פרסומים
25 שמצביעים על כך שגם מעשה כזה הוא אונס, אף אם אינו מקיים את תנאי העבירה על פי חוק
26 העונשין. הנתבעת טוענת כי בקבוצה בפייסבוק, כשדובר על אונס, בהקשר של מרכזי הפיתוי,
27 היה ברור שהכוונה היא לאונס "אפור" ולא לאונס במובנו הפלילי המובהק.
28 בהמשך תצהירה מסבירה הנתבעת כיצד הגיעה למסקנה כי התובע ביצע מעשים של אונס
29 "אפור":
30 "... ומי שתומך ב"חומר" הנלמד בסדנאות אמנות הפיתוי – כנראה שגם הוא חטא במעשה
31 דומה, וכשעמדה למולו "מטרה" יישם את השיטות שלמד במרכזים, שיטות בהן התובע
32 כאמור תמך בגלוי, והפעיל טקטיקות שונות במקום להקשיב לרצונות" (בסעיף 56 לתצהיר).
33 בהקשר זה, טוענת הנתבעת, לגבי הפרסום שלה, מושא התביעה: "דברים אלה נאמרו בתום לב
34 ולא מתוך כוונה לפגוע בתובע, אלא כהבעת דעה שמי שכותב את המשפט: "בחור שמקיים

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 42103-12-10 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

- 1 יחסי מין עם בחורה לא משנה את חייה ולא רוצע את נפשה", גם כאשר ברור שהבחורה לא
2 נתנה את הסכמתה לכך, ייתכן והתעלם אף הוא בעבר משאלת הסכמתה של בחורה" (סעיף 57
3 לתצהיר).
4 בעדותה בביתה"ש (בעמ' 41 לפר') הבהירה הנתבעת כי המשפט שצוטט לעיל (בסעיף 57
5 לתצהיר) נכתב על ידי xxxxxx ב. ולא על ידי התובע.
6 היינו: את הפרסום מושא התביעה כוונה הנתבעת מלכתחילה אל xxxxxx ב., אשר על פי הדברים
7 שכתב הגיעה למסקנה כי הוא עצמו אנס, וכי אין ספק שביצע לאורך חייו מעשי אונס (לשיטתה
8 של הנתבעת, אונס "אפור").
9 אולם משהסתברה טעותה של הנתבעת, בכך שמיענה פרסום זה על שמו של התובע, שאינו
10 xxxxxx ב., "הסבה" הנתבעת אל התובע את דבריה הקשים שבאותו פרסום.
11 ההסבר של הנתבעת לכך הוא כי מסקנתה "העובדתית" לגבי מעשי האונס האפור, שביצע
12 xxxxxx ב., תקפה גם לגבי התובע, כיוון שלדעתה הוא מחזיק באותן דעות.
13 בהמשך תצהירה חוזרת הנתבעת על טענתה כי הסירה את הפרסום, לבקשת התובע, ביום שפנה
14 אליה: 16.12.10. לתצהירה צורפה הודעה של התובע, במסגרת פורום לשון הרע באינטרנט, כי
15 הפרסום הפוגע הוסר כעבור יומיים (נספח ל"ד לתצהיר).
16 עוד טוענת הנתבעת כי הפרסום נעשה במסגרת הקבוצה בפייסבוק בלבד, ורק חבריה נחשפו
17 אליו. הנתבעת טוענת כי איש מחברי הקבוצה בפייסבוק אינו מכיר את התובע "בחיים
18 האמיתיים" ואינו מזהה אותו, ואילו מכריו ובני משפחתו של התובע אינם חברים בקבוצה זו.
19 הנתבעת מאשרת כי היו שתי תגובות לפרסום שלה, אך טוענת כי לא היו תגובות נוספות, בניגוד
20 לטענת התובע.
21 עוד טוענת הנתבעת כי אין זה נכון שהקשת שמו של התובע ב-"גוגל" העלתה את הפרסום הפוגע
22 או קישור אליו. לטענתה, בפרסום לא נכתב שמו המלא של התובע, ועל כן לא ניתן היה להגיע
23 אליו באמצעות הקשת שמו ב-"גוגל".
24 על כן, טוענת הנתבעת, ככל שבני משפחתו ומכריו של התובע נחשפו לפרסום מושא התביעה,
25 נעשה הדבר על ידי התובע עצמו.
26 במכלול הנסיבות הללו, טוענת הנתבעת, לא נגרם לתובע כל נזק מהפרסום במסגרת הקבוצה
27 בפייסבוק, מה גם שלשיטתה פרסום זה מוגן על ידי ההגנות שעל פי חוק לשון הרע.
28
29 11. בעדותה בביתה"ש - קרוב לשלוש שנים לאחר הפרסום מושא התביעה - מסרה הנתבעת כי
30 הקבוצה בפייסבוק נסגרה. לדבריה, היא מנתה כ- 50 חברים.
31 ב"כ התובע שאל את הנתבעת אם יש בידה הוכחות לדבריה בפרסום כי התובע הוא אנס, וכי
32 אנס לאורך חייו, ואם לאו - על סמך מה כתבה כלפיו דברים אלה.

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 42103-12-10 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני :

1 הנתבעת השיבה: "רשמתי את הדברים האלה כתוצאה מהתגובה של אותו "xxxxxx" בה
2 נתקלתי" (כלומר, הדברים שכתב xxxxx ב., שבתגובה אליהם כתבה הנתבעת את הפרסום
3 מושא התביעה).
4 בהמשך, באותה נשימה, עוברת הנתבעת לדבר על התובע: "xxxxxx במשך חודשים נכנס
5 לקבוצה שלנו והביע עמדות של המרכז לאמנות הפיתוי, מתוקף היותו חניך ובוגר שם" (בעמ'
6 41 לפר'; הקישור שעשתה הנתבעת בין xxxxxx ב. לבין התובע – לעניין טענות ההגנה שהיא
7 מעלה על פי חוק לשון הרע – עולה מסעיפים 56 – 57 לתצהירה, כפי שפורט לעיל).
8 כפי שצויין, הנתבעת לא הוכיחה את טענתה העובדתית, כי התובע הוא חניך ובוגר של המרכז
9 לאמנות הפיתוי.
10 לשאלת ב"כ התובע, אם היא חוזרת בה מדבריה כי התובע הוא "האפס הגדול ביותר" שנתקלה
11 בו מימיה, השיבה הנתבעת: "מאחר ומחקתי את ההודעה, כי הוא נפגע ממנה, אני חוזרת בי"
12 (בעמ' 41 לפר').
13 לגבי הטענות "העובדתיות" שבפרסום: כי התובע הוא אנס, ואין צל ספק שאנס לאורך חייו,
14 השיבה הנתבעת: "מול xxxxxx האדם הפרטי, אני לא עומדת מאחורי זה. מול מה שהוא ייצג
15 מולי בקבוצה – אני כן עומדת מאחורי הדברים" (בעמ' 41 לפר').
16 אין מחלוקת כי לא היתה היכרות אישית בין הצדדים. התובעת העידה כי על פי התצלום של
17 התובע כפי שהופיע בפייסבוק, שהוא תצלום קטן, היא לא היתה יכולה לזהות אותו ברחוב.
18 לשאלה אם היא מתנצלת כיום על דבריה השיבה הנתבעת: "מאחר והדברים נרשמו
19 בקונטקסט מסויים, ולא באופן אישי נגד התובע בעמוד הפייסבוק האישי שלו, אני לא
20 מתנצלת על זה" (בעמ' 42 לפר').
21 הנתבעת טענה כי חלק מההתכתבות בינה לבין התובע נעשה בהודעות "פרטיות", במסגרת
22 הקבוצה בפייסבוק, אך אישרה כי את הפרסום מושא התביעה היא פרסמה ב"הודעה
23 קבוצתית" שפתוחה לכל חברי הקבוצה בפייסבוק (ראו בעמ' 43 לפר').
24 הנתבעת עמדה על טענתה כי התובע הוא חבר מוביל ב-מאפי. ב"כ התובע העמיד אותה על כך
25 שמר שטרק הודיע לביהמ"ש כי אין אפשרות לאשר טענה זו, על פי הפרטים שב"כ הנתבעת מסר
26 לו. בתשובה אמרה הנתבעת כי התובע כתב בפורום של מאפי על התביעה דן, שהוא מנהל
27 כנגדה, דבר שמוכיח כי הוא חבר במאפי.
28 דא עקא, הנתבעת לא המציאה תצלום של אותה הודעה נטענת, בפורום של מאפי, או כל ראייה
29 אחרת לטענה עובדתית זו.
30 הנתבעת העידה כי היא מחקה את הודעתה, "כי התובע ביקש ממני להסיר אותה. חשוב לי
31 להדגיש כי xxxxxx בקבוצה לא נתפס כxxxxxx האדם הפרטי. כאשר פנה אלי xxxxxx האדם
32 הפרטי, ואמר שההודעה שלי פוגעת בו ומכפישה אותו, הסכמתי להסיר אותה מבלי לחשוב
33 פעמיים. גם רשמתי לו שהסרתי את ההודעה עוד באותו יום" (בעמ' 45 לפר').

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 10-12-42103 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

1 בחקירה החוזרת הוסיפה הנתבעת בנקודה זו: "השיח כולו היה ציבורי ולא שיח נגד xxxxxx
2 כאדם פרטי. לכן, אם פגעת באדם הפרטי, ברור שאני מתנצלת על זה, זו לא היתה כוונתי"
3 (בעמ' 49 לפר').
4 לשאלה בעניין המוניטין השלילי של התובע, שהנתבעת התכוונה להוכיח, כאמור בסעיף 24
5 לכתב ההגנה; השיבה הנתבעת כי מדובר במוניטין השלילי של התובע כחבר במרכז לאמנות
6 הפיתוי. "בעיני הקבוצה היה לו מוניטין שלילי, בעיני מי שנחשף לדברים, שהם חברי הקבוצה
7 של הפייסבוק בלבד" (בעמ' 47 לפר').
8 לשאלה מדוע לא הזמינה איש מחברי הקבוצה להעיד, השיבה הנתבעת כי אינה מכירה איש
9 מהם באופן אישי.
10 הנתבעת עמדה על דעתה כי התובע הוא אנס "אפור". היא הסבירה כי לא טענה שהתובע ביצע
11 מעשה אונס במשמעותו הפלילית, אך על פי הדעות שהביע במסגרת הקבוצה בפייסבוק, ובהיותו
12 – לטענתה – חניך מוביל במרכז לאמנות הפיתוי, עומדת היא על דעתה, שהתובע הוא אנס
13 "אפור".
14 את הנחתה, כי חברים של התובע אינם חברים בקבוצה בפייסבוק, ועל כן לא נחשפו לפרסום
15 שלה במסגרת זו, משתיתה הנתבעת על כך שהקבוצה בפייסבוק יצאה כנגד העמדות של המרכז
16 לאמנות הפיתוי, אשר לטענתה התובע חבר מוביל בו. מתוך הקשר שלה עם חברי הקבוצה
17 בפייסבוק, ועם קבוצות דומות, הסיקה הנתבעת שמעגלי המכרים של התובע אינם חברים
18 באותם מעגלים שהיא חברה בהם, אשר מתנגדים לעמדות של אמנות הפיתוי.
19 הנתבעת הדגישה כי כל חברי הקבוצה הבינו שבפרסום שלה היא מתכוונת לאונס "אפור". "אף
20 אחד לא הבין כאילו כתבתי שאלה תוקף נשים בסימטאות אפלות. כל השיח היה כולו סביב
21 אונס אפור" (בעמ' 49 לפר').
22 הנתבעת העידה כי מטעם זה היא לא ראתה לנכון להבהיר, בתכתובת-ההודעות האישיות שלה
23 עם התובע, כי בפרסום מושא התביעה התכוונה לאונס "אפור" ולא לאונס במשמעותו
24 ה"רגילה".
25 הנתבעת העידה כי עוד לפני הגשת התביעה הביא לה חניך של מאפי מסמכים מהפורומים
26 הסגורים של מאפי, אשר לטענתה מוכיחים כי התובע שיקר בעדותו בביהמ"ש, וכי הוא אמנם
27 בוגר של מאפי. לשאלה מדוע לא המציאה הנתבעת את המסמכים הנטענים לביהמ"ש, השיבה
28 כי האדם שהביא לה אותם חשש להיחשף, וכי היא לא ציפתה שהתובע יתכחש להיותו חבר
29 בכיר במאפי.
30 יצוין כי דחיתי את בקשתו של ב"כ הנתבעת, לאחר תום שמיעת הראיות, להמציא ראיות-
31 הזמה, על בסיס הדברים הללו; ודחיתי אף בקשה מקבילה של ב"כ התובע להמציא ראיות
32 הזמה לפרטים מסויימים בעדות הנתבעת (ראו החלטתי מיום 5.12.13).

דין

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 10-12-42103 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

1
2 12. בפרסום מושא התביעה יש כלפי התובע לשון הרע, כמשמעותה בסעיף 1 לחוק לשון הרע;
3 במיוחד בדברי הנתבעת: **"אתה גם אנס. אין לי צל ספק שאנסת לאורך חייך"**.
4 אשר למילות גנאי שבפרסום, כמו: **"אתה האפס הגדול ביותר שנתקלתי בו.."** **"אתה אדם**
5 **טיפש ונחות"** – ניתן לטעון כי בהתחשב בשיח הבוטה שמקובל כיום, למרבה הצער, בחברתנו,
6 אין עוד לראות הטחת מילות גנאי כאלה, תוך ויכוח, כפרסום של לשון הרע.
7 אציין כי מדברי גנאי אלה חזרה בה הנתבעת בעדותה בביהמ"ש (בעמ' 41 לפר').
8 כמו כן, הנתבעת צירפה לתצהירה תכתובת במסגרת "הקבוצה בפייסבוק" שבה כתב עליה
9 **התובע כי היא חסרת שכל וחסרת טקט** (נספח כ"ה לתצהיר הנתבעת).
10 כשמדובר בחילופים הדדיים של מילות גנאי, תוך כדי ויכוח (לרבות ויכוח שמתנהל במסגרת
11 רשת חברתית באינטרנט), ותוך הטחת מילות גנאי או כינויים שהפכו שכיחים בחברה, נראה כי
12 אין לראות מילות גנאי כאלה כבאות בגדר "לשון הרע" לעניין חוק לשון הרע; או
13 לחלופין - ניתן לראותן בגדר "זוטי דברים" שאינם מקימים עילת תביעה.
14 בעניין זה פסקה כב' השופטת קולנדר-אברמוביץ, לאחר שסקרה את עיקרי ההלכות:
15 **"מצד אחד, קללות וגידופים עלולים להשפיל ולבזות אדם בעיני הבריות. מצד שני, קללות**
16 **וגידופים מהווים חלק מהחיים החברתיים במדינה, ולפיכך קיים חשש שהכרה שיפוטית**
17 **גורפת בגידופים כב"לשון הרע" תביא להצפת בתי המשפט בתביעות שזו עילתן. ככל**
18 **שהשימוש בגידופים שכיח יותר, כך נעשית פגיעתם לקשה פחות, עד כי אמירת גידופים**
19 **מסויימים בנסיבות מסויימות לא תגרום עוד לפגיעה ממשית. משכך, סבורתני שלאור מכלול**
20 **הדברים, כפי שפורטו לעיל, ויחסי הצדדים, כאשר ב"עידנא דריתחא" הטיח הנתבע שכנגד**
21 **קללה מכוערת. התבטאות זו, ככל שיש בה כיעור, קשה לראות בה לשון הרע, הן משיקולי**
22 **מדיניות משפטית, והן בנסיבות בהן נאמרה, והרקע לאמירה זו. אין מקום לקבוע שעסקינן**
23 **בלשון הרע כמפורט בחוק" (ת.א 10-10-45765 יפת נ. פינקלמן; בסעיף 14 של פסק הדין).**
24 דברים אלה יפים לנסיבות שבענייננו, ואני מאמצת אותם, בכל הכבוד; אך זאת – רק לגבי
25 מילות הגנאי, שהוחלפו בין הצדדים במהלך הויכוחים שניהלו, ואשר היו הדדיות.
26 אולם לא כך הדבר, כשמדובר בהטחה של הכפשות **עובדתיות**: כי המושמץ הוא אנס, ואפילו
27 אנס סדרתי, כיוון שאין לנתבעת צל ספק שביצע מעשי אונס לאורך חייו.
28 דברים אלה מהווים לשון הרע.
29 הנתבעת טוענת כי כוונתה לא היתה לאונס במובנו הפלילי, אלא **לאונס "אפור"**, היינו – פיתוי
30 והשאה של אשה לקיים יחסי מין בניגוד לרצונה, תוך הפעלה עליה של מניפולציות ואמצעי לחץ
31 שונים (מונח שנקשר לאונס "אפור" הוא DATE RAPE שמופיע בחלק מהטקסטים שצורפו
32 לתצהירה של הנתבעת).
33 הנתבעת טוענת שהפולמוס והשיח במסגרת הקבוצה בפייסבוק נסבו על אונס "אפור",

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 42103-12-10 מילמן נ' פרזון

תיק תיצוני:

1 כאשר יש היכרות ותקשורת בין הגבר לבין האשה, ולא על אונס אלים על ידי זר "בסימטה
2 אפלה", כלשונה.
3 על כן טוענת הנתבעת כי למרות שבפרסום הפוגע היא לא צירפה למונח "אונס", שהשתמשה בו,
4 את התואר "אפור", או כל ציון אחר לכך שכוונתה לאונס במובנו "האפור", ולא במובנו הפלילי;
5 בכל זאת היה ברור לכל המשתתפים בקבוצה בפייסבוק, והתובע בכללם, כי הנתבעת התכוונה
6 לאונס "אפור".
7 לפיכך טוענת הנתבעת כי התובע נוהג בחוסר תוס לב, אשר הוא מציג בתביעתו כאילו ייחסה לו
8 מעשי אונס, במשמעות "הרגילה" של מעשה נתעב זה; בעוד שידע היטב כי כוונתה של הנתבעת
9 היתה לאונס "אפור".
10 בחקירה הנגדית שערך לתובע לא שאל אותו ב"כ הנתבעת אם הבין שכוונתה של הנתבעת היתה
11 לאונס "אפור" ולא לאונס במובנו הפלילי. לא קיבלתי משוב ישיר מהתובע לטענה זו של
12 הנתבעת.
13 ב"כ התובע טוען בסיכומיו כי אין לקבל את המשמעות של "אונס" כ"אונס אפור", כפי
14 שהנתבעת טוענת, כיוון שעל פי הפסיקה, אין חשיבות לכוונתו של הנתבע, ויש לייחס למונחים
15 את משמעותם האובייקטיבית.
16 איני מקבלת טיעון זה, במתכונת גורפת שתלושה מהנסיבות הספציפיות של המקרה. מתן
17 המשמעות הנכונה לאמור בפרסום הפוגע צריך להיעשות תוך התייחסות לנסיבות הספציפיות
18 לגבי תוכן הפרסום. במקרה זה, קרקע-הויכוח בין הצדדים, במסגרת "הקבוצה בפייסבוק",
19 היתה לגבי הדעות והעמדה שיוחסו ל"מרכז לאמנות הפיתוי".
20 אין מחלוקת שלא יוחס למרכז זה (או למאפי) כי הם מעודדים ביצוע של מעשה אונס באמצעות
21 אלימות פיזית. התנגדותם של חברי "הקבוצה בפייסבוק" היתה כלפי הגישה שמעודדת גברים
22 לא לקבל "לא" כתשובה, אלא להפעיל על האשה מניפולציות ואמצעי פיתוי והשאה שונים, כדי
23 להשיג בסופו של דבר את הסכמתה לקיים יחסי מין, גם אם מלכתחילה סירבה לכך. זה המעשה
24 שמכונה בפי הנתבעת "אונס אפור", ועליו נסב הפולמוס בין התובע לבין חברים אחרים
25 ב"קבוצה בפייסבוק".
26 הטקסטים של הויכוחים בקבוצה בפייסבוק, שצורפו לתצהירה של הנתבעת, אמנם מצביעים על
27 כך שהויכוחים התנהלו לגבי השגת יחסי מין באמצעות מעשי פיתוי ושכנוע.
28 בנסיבות אלה, לגיטימי מצד הנתבעת לטעון כי בפרסום הפוגע היא התכוונה לאונס "אפור",
29 ולא לאונס אלים ופלילי במובהק, גם אם לא פירטה בפרסום שלה כי זו כוונתה.
30 לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים והתרשמתי מהם באופן בלתי אמצעי, מוכנה אני לקבל את
31 טענת הנתבעת שזו היתה כוונתה; מה גם שאין בכך כדי לשנות לעניין היותו של הפרסום הפוגע
32 בגדר לשון הרע.
33 אזרבה: מהחומר הרב שצורף לתצהירה של הנתבעת עולה כי לדידם של הנתבעת, חברי
34 קבוצתה, ויתר המצדדים באותה עמדה – מעשי אונס "אפור" הם שפלים, בזויים וחמורים,
35 לפחות מההיבט המוסרי, לא פחות מאשר אונס אלים.

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 42103-12-10 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

- 1 על פי עמדה זו, מבחינת מהות המעשה, אונס "אפור" הוא אונס לכל דבר.
2 הנתבעת צירפה לתצהירה חומר שמצביע על כך שגם גורמים נוספים, נוסף על "הקבוצה
3 בפייסבוק", תומכים באותה עמדה (סעיפים 12 – 17 לתצהירה והנספחים שנלווים אליהם;
4 סעיף 50 לתצהיר ונספח ל"א).
5 מכאן, שמעשה "אונס אפור" הוא – לפחות בעיני חלק מהציבור – מעשה שפל ובזוי, שמבצעו
6 ראוי לבוז ולקלס.
7 על כן, גם אם לא התכוונה הנתבעת בפרסום הפוגע לאונס במובנו הפלילי המובהק, אלא לאונס
8 "אפור"; ובין אם התובע הבין כך את דבריה ובין אם לאו; אין באלה כדי לשנות לעניין היותם
9 של הדברים בגדר לשון הרע כלפי התובע.
10
11 13. אמנם, מלכתחילה לא כיוונה הנתבעת את הפרסום שלה כלפי התובע, אלא כלפי אותו "xxxxxx"
12 אחר, שכיניתי "xxxxxx ב."; אך כשהתבררה הטעות בזיהוי לא משכה התובעת את דבריה ולא
13 התנצלה לפני התובע על "הטעות בכתובת", אלא אדרבא: היא "הסבה" את דבריה בפרסום
14 הפוגע כלפי התובע, לאחר שכבר הסתבר לה שהוא אינו "xxxxxx ב." (כך, בדברים שכתבה
15 לתובע, לאחר שביקש ממנה להסיר את הפרסום, כותבת הנתבעת במפורש: "זוהי אכן דעתי
16 עליך"; נספח כ"ז לתצהירה).
17 הנתבעת עמדה על דעתה, כי דבריה בפרסום הפוגע תקפים ונכונים גם ביחס לתובע, כיוון
18 שלדעתה – התובע מחזיק באותן דעות של "xxxxxx ב.", ומכאן – תקפה גם לגביו מסקנתה
19 "העובדתית" של הנתבעת, כי מי שמחזיק בדעות כאלה, חזקה שגם ביצע בפועל מעשי אונס
20 "אפור".
21 הנתבעת אף העלתה את טענות ההגנה שלה כנגד התביעה, על בסיס הייחוס של דברי הפרסום
22 הפוגע ישירות אל התובע.
23 לפיכך אין עוד חשיבות לטעותה הראשונית של הנתבעת בזהותו של המושמץ, ועסקינן בפרסום
24 פוגע, שמיוחס לתובע, ובטענות ההגנה שהעלתה הנתבעת כנגד התביעה בעוולת לשון הרע, בגין
25 אותו פרסום.
26
27 14. הנתבעת ביקשה, בעדותה, להעמיד הבחנה בין התובע כ"אדם פרטי", שבו לא התכוונה לפגוע,
28 לבין העמדה, שלטענתה הוא מייצג, כ"עניין ציבורי", שבהתייחס אליו עומדת היא על דבריה כי
29 התובע הוא "אנס אפור".
30 אין בהבחנה מתחכמת זו כדי להועיל לנתבעת, כיוון שבפרסום הפוגע היא הטיחה בתובע -
31 כאדם "פרטי"-פיזי – את הטענה החמורה, כי הוא אנס, וכי אין ספק שביצע מעשי אונס לאורך
32 חייו (גם אם לשיטתה מדובר באונס "אפור").

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 10-12-42103 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

- 1 זו האשמה מאד קונקרטי, אישית, ו"עובדתית" במהותה, שלא יוחסה ל"רעיון" או ל"היבט
2 ציבורי" של עמדה כזאת או אחרת, אלא יוחסה באופן "פיזי" ואישי אל האדם שכלפיו נעשה
3 הפרסום הפוגע.
- 4 יש הבדל רב בין הבעת דעה, כנגד דעה אחרת, לבין ייחוס "עובדתי" של מעשי אונס (בין פליליים
5 ובין "אפורים") לאדם ספציפי, אשר הפרסום הפוגע מתייחס אליו.
- 6
7
8
- 9 15. הנתבעת טוענת שלא התקיים יסוד הפרסום שנדרש לעוולת לשון הרע לפי סעיף 2 של חוק לשון
10 הרע; אך טענה זו קרסה מתוך תצהירה ועדותה של הנתבעת עצמה: בסעיף 64 לתצהירה מוסרת
11 הנתבעת כי הפרסום היה פתוח לחברי "הקבוצה בפייסבוק", ובסעיף 68 לתצהירה היא מוסרת
12 כי התקבלו שתי תגובות על הפרסום הפוגע.
- 13 בביהמ"ש העידה הנתבעת כי את הפרסום הפוגע היא פרסמה כ"הודעה קבוצתית", וכאמור,
14 הוא היה פתוח לחברי "הקבוצה בפייסבוק", אשר הנתבעת עצמה העידה כי מנו כ- 50 איש.
15 על פי הפרטים הללו, מפי הנתבעת עצמה, התקיים יסוד ה"פרסום" כאמור בחוק לשון הרע.
16 ב"כ הנתבעת טוען בסיכומיו כי כיוון שהתקשורת בין הצדדים התקיימה במסגרת
17 "וירטואלית", ולא הוכחה היכרות אישית של התובע על ידי מי מחברי "הקבוצה בפייסבוק",
18 אזי יש לראות את הפרסום ב"הודעה קבוצתית", כאילו נעשה על ידי הנתבעת רק אל התובע,
19 ולא אל אדם נוסף כלשהו, ועל כן אין מתקיים יסוד הפרסום כנדרש על פי חוק לשון הרע.
20 איני מקבלת טענה זו. אין צורך בהיכרות אישית, פנים אל פנים, בין התובע לבין חברי הקבוצה
21 בפייסבוק, על מנת לקיים את יסוד הפרסום כנדרש.
- 22 נכון שיש בפייסבוק כ- 15 אנשים, ששםם xxxxx מילמן, אך ככל שמדובר ב"קבוצה בפייסבוק",
23 שבה עסקינן – רק התובע היה המשתתף בעל שם זה, והיה מוכר למשתתפי הקבוצה כמשתתף-
24 הלעומתי שזכה לתגובות נזעמות מכמה מחבריה.
- 25 די בהפצתו של הפרסום בין כל חברי הקבוצה בפייסבוק על מנת לקיים את יסוד הפרסום
26 שנדרש לעוולת פרסום לשון הרע. קיומו של יסוד הפרסום אינו תלוי במציאות המקרית: האם
27 בקרב קבוצה מסויימת של אנשים (לרבות כמו בדוגמה שבסעיף 6 לסיכומי ב"כ הנתבעת), מצוי
28 אדם שמכיר את המושמץ, אם לאו.
- 29 על פי סעיף 2 (ב) (2) לחוק לשון הרע, די בכך שהפרסום הפוגע נעשה בכתב, "והכתב עשוי היה,
30 לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע".
- 31 אין ספק שהפרסום ב"הודעה קבוצתית" למשתתפי הקבוצה בפייסבוק עונה על הגדרה זו.
- 32
- 33 16. משהתקיימו יסודות העוולה: היותו של התוכן הפוגע בגדר "לשון הרע", ויסוד הפרסום – יש
34 לבדוק את טענות ההגנה של הנתבעת.

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 10-12-42103 מילמן נ' פרוזן

תיק חיצוני:

1 טענות ההגנה על פי חוק לשון הרע הן: "אמת דיברתי", על פי סעיף 14 לחוק, וכן כל אחת
2 מההגנות על פי סעיף 15 (4) ו- (6) לחוק.
3 בטרם אדון בטענות ההגנה הספציפיות על פי חוק לשון הרע, אתייחס לטענת הגנה נוספת
4 שהעלה ב"כ הנתבעת, מתחום דיני הנוזיקין הכלליים. טענה זו היא: **הסתכנות מרצון**, על פי
5 הסעיפים 65 ו-66 לפקודת הנוזיקין [נוסח חדש].
6 תוכנה של טענה זו: "הקבוצה בפייסבוק" הוקמה על מנת להתנגד לדעות ולפעילות של "המרכז
7 לאמנות הפיתוי". התובע הצטרף לקבוצה, במתכוון, כמשתתף-לעומתי והעלה במסגרתה דעות
8 מנוגדות לאלה של מרבית חברי הקבוצה, דעות שהיו בעיניהם מתגרות ומקוממות. בשל כך זכה
9 התובע לתגובות ביקורתיות ולעיתים אף נזעמות, מצד חלק מהמשתתפים בקבוצה.
10 בהצטרפו אל הקבוצה בפייסבוק כמשתתף-לעומתי, במתכוון ולהכעיס, נטל התובע על עצמו
11 "סיכון מרצון" לספוג מחברי הקבוצה, או ממי מהם, פרסום פוגע כלפיו. על כן, התובע הוא
12 שהביא על עצמו את הפרסום הפוגע, ולפיכך יש לדחות את התביעה.
13 איני מקבלת טיעון זה: ההצטרפות ל"קבוצה בפייסבוק" היתה פתוחה לכל, ללא תנאים
14 מוקדמים. הקבוצה הוקמה, אמנם, על מנת להתנגד לדעות של "המרכז לאמנות הפיתוי", אך
15 היא לא העמידה, כתנאי להצטרפות אליה, כי המבקש להצטרף יהיה בעל דעות זהות או
16 תואמות לאלה של מקימיה. זו היתה פלטפורמה פתוחה לשיח ציבורי, בדומה למשל לעיתון
17 יומי, שכל אדם יכול לשגר אליו דעה או תגובה בדמות "מכתב למערכת" או כיוצ"ב.
18 התובע הסביר בעדותו כי ראה בקבוצה זו מסגרת לדין ולהבעת דעות, שבה יש מקום - ולטעמו
19 אף מן הראוי - לתת ביטוי גם לדעות שאינן מקובלות על מרבית חברי הקבוצה.
20 ואמנם, אחדים מחברי הקבוצה הגיבו להודעות שהתובע פרסם במסגרתה והתפלמסו עמו.
21 חוששתי שאם יתקבל טיעונו של ב"כ הנתבעת, כי במסגרת של קבוצת-שיח כזאת,
22 שההצטרפות אליה חופשית, נטל התובע "סיכון מרצון" להיפגע מעוולת לשון הרע – אזי תסוכל
23 תכליתו של חוק לשון הרע, והוא יתרוקן מתוכו, בכל הנוגע ללשון הרע שמפורסמת במסגרות-
24 שיח כאלה. אדם שמצטרף לקבוצת-שיח פתוחה זכאי להגנה כנגד עוולת לשון הרע.
25 הכלל של הסתכנות מרצון – כקו-הגנה כללי בדיני הנוזיקין – הוא **כלל של איזון** בין מידת אשמו
26 של המזיק-הנתבע לבין זו של הנפגע-התובע.
27 דיני איסור לשון הרע – ובמיוחד ההגנות שמעמיד חוק לשון הרע – אף הם **כללים של איזון** בין
28 הזכות לחופש הביטוי לבין הזכות להגנה על השם הטוב.
29 כשמצויים אנו בתחום "הדין המיוחד" של איסור לשון הרע, אזי הגנת ההסתכנות מרצון, על פי
30 דין הנוזיקין הכללי, משתלבת בכללי הדין המיוחד, ויש ליישם אותה באופן מותאם לאיזונים
31 שנקבעו בחוק לשון הרע.
32 משמעות הדבר היא כי בתחום של איסור לשון הרע תהא הגנת ההסתכנות מרצון "תמונת ראיי",
33 או "צידו השני של המטבע", בהתייחס לגדר תחולתן של ההגנות על פי חוק לשון הרע.
34 במילים אחרות: מקום שתביעה בגין עוולת לשון הרע נהדפת באמצעות אחת ההגנות שבחוק
35 לשון הרע – ניתן לומר שהנפגע "הסתכן מרצון" בספיגת לשון הרע.

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 42103-12-10 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

- 1 לדוגמה : ממלא תפקיד ציבורי, שהתנהג באופן בלתי ראוי, עשוי להיכשל בתביעת לשון הרע, אם
2 הפרסום הפוגע עומד בתנאים של סעיף 14 או של סעיף 15 (4) לחוק לשון הרע. במקרה כזה ניתן
3 יהיה לומר – על דרך של "תמונת ראוי" – כי בבצעו את ההתנהגות הבלתי ראוייה, שהניבה את
4 הפרסום הפוגע, "הסתכן" ממלא התפקיד הציבורי "מרצון" בספיגת לשון הרע.
5 ולהיפך : מקום שפרסום לשון הרע אינו חוסה תחת אחת ההגנות על פי חוק לשון הרע, אזי
6 "צידו השני של המטבע" הוא, כי כלל ההסתכנות מרצון לא יחול לגבי הפרסום הפוגע.
7 **להמחשה** : התובע דן אינו יכול להלין על ביקורת קשה, ואף בוטה, על עמדתו, מצד משתתפי
8 "הקבוצה בפייסבוק", כיוון שבכך הוא "הסתכן מרצון", כשהצטרף לקבוצה זו כמשתתף-
9 לעומתי, על מנת להציג עמדה נוגדת. אולם מקום שהפרסום הפוגע חרג מגבולות הביקורת או
10 הבעת עמדה וגלש להכפשה אישית-עובדתית, שאמיתותה לא הוכחה - על פרסום כזה אין חלות
11 ההגנות שבחוק לשון הרע; ובהתאמה – לא ניתן יהיה להדוף את התביעה באמצעות ההגנה
12 הנזיקית-כללית של "הסתכנות מרצון".
13 להלן אדון בהגנות שהנתבעת העלתה, על פי חוק לשון הרע, ואנמק מדוע דחיתי אותן.
14
15 17. טענת ההגנה הראשונה היא "**אמת דיברתי**", על פי סעיף 14 לחוק לשון הרע.
16 התנאי הראשון לתחולתה של הגנה זו הוא כי **הדבר שפורסם היה אמת**. בכך הכוונה לאמת
17 **עובדתית**.
18 בשונה מההגנות על פי סעיף 15 לחוק לשון הרע, הגנת "אמת דיברתי" אינה דורשת תנאי-סף של
19 תום לב, אך היא דורשת כי הדבר שפורסם היה אמת, וכי היה בפרסום עניין ציבורי.
20 אני דוחה טענת הגנה זו של הנתבעת כיוון שאינה עומדת בתנאי הראשון, והוא : להוכיח את
21 אמיתות הטענה, קרי : כי התובע אמנם ביצע מעשי אונס "אפור" (או לפחות מעשה אחד כזה).
22 הנתבעת העידה במפורש כי אין בידה כל ראיייה לכך, שהתובע ביצע מעשי אונס "אפור".
23 אף בתצהירה היא מוסרת כי "עובדה" זו - שהטיחה בתובע בפרסום הפוגע – מבוססת על
24 **מסקנה שהסיקה, ולא על ידיעה עובדתית**.
25 מסקנתה העובדתית של הנתבעת שנוייה במחלוקת, ועליה הנטל להוכיח את אמיתות העובדות
26 שבפרסום הפוגע.
27 להלן נראה כי אף ב"מבנה המסקנתי" של הנתבעת יש פירכה, אך ככל שעסקינן בהגנת "אמת
28 דיברתי" – הנתבעת לא הוכיחה כלל את אמיתות העובדות שטענה להן בפרסום הפוגע.
29 על כן אני דוחה את טענת ההגנה של "אמת דיברתי".
30
31 18. שתי טענות הגנה נוספת לנתבעת, על פי סעיף 15 לחוק לשון הרע (פיסקאות (4) ו-(6)).
32 כפי שצויין, כל ההגנות על פי סעיף 15 לחוק דורשות, כתנאי-סף, שהפרסום נעשה **בתום לב**
33 (זאת, בהתאם לרישא של סעיף 15).
34 ב"כ התובע טוען כי הפרסום הפוגע נעשה בחוסר תום לב, ועל כן יש לדחות על הסף את טענות
35 ההגנה הללו של הנתבעת, באשר אינה מקיימת את תנאי-הסף של תום לב.

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 42103-12-10 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

- 1 לתמיכה בטענה זו מסתמך ב"כ התובע (בסעיף 5 של סיכומיו) בעיקר על דברים שכתבה הנתבעת
2 לתובע במסגרת הפולמוס שהתנהל ביניהם: "אין לי טיפת עניין בדבריך, שלא נאמר
3 בבקשותיך. כבר ציינתי שתגובותיי הן פחות עבודך ויותר עבורי ועבור קוראי השרשור".
4 ב"כ התובע טוען כי דברים אלה מעידים על כוונת זדון, ובמיוחד לנוכח תו "החייכן" (סמיילי),
5 שהנתבעת הוסיפה בתוך הטקסט.
6 איני מקבלת טענה זו. אין בדברים הללו של הנתבעת דבר שחורג מההקנטות ההדדיות,
7 שהצדדים נקטו בהן בחילופי הדברים שהיו ביניהם. בחומר הרב, שצורף לתצהירה של הנתבעת,
8 ניתן למצוא הקנטות דומות לרוב, גם בדברים שהוחלפו בין התובע לבין חברים אחרים
9 ב"קבוצה בפייסבוק", וההקנטות מסוג זה הן הדדיות.
10 הנתבעת העידה כי את תו "החייכן" היא נוהגת להוסיף לטקסטים שהיא כותבת, כך שאין
11 לראות בו "תו-זדון", כפי שגורס ב"כ התובע.
12 לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים ועיינתי בחלק ניכר מהטקסטים שצורפו לתצהירה של
13 הנתבעת, אני מקבלת את טענת הנתבעת כי עשתה את הפרסום בתום לב, כחלק מהטחת
14 הדברים כפי שהיתה נהוגה בין התובע לבין חברי הקבוצה בפייסבוק. אין בכך כדי לשלול את
15 היות הדברים בגדר לשון הרע, אך מנקודת מבטה של הנתבעת, היא לא כתבה אותם מתוך
16 כוונת זדון.
17 אין מחלוקת כי לא היתה כל היכרות אישית בין הנתבעת לבין התובע. שניהם השתתפו בדיונים
18 ובויכוחים בכתב במסגרת "הקבוצה בפייסבוק", אך לא נפגשו מעולם (אלא, למרבה הצער,
19 בבית המשפט).
20 בהתכתבות בין השניים בזמן אמת, סמוך לאחר פרסום דבריה של הנתבעת, כתבה הנתבעת
21 לתובע כי לא התכוונה לפגוע בו אישית, וכי אם הוא כה נפגע מדבריה, היא מוכנה להסיר את
22 הפרסום, כפי שאמנם עשתה.
23 דברים אלה תומכים בטענת הנתבעת כי לא עשתה את הפרסום בזדון ומתוך כוונה לפגוע
24 בתובע, אלא כתגובה לדברים שכתב "xxxxx" ב", אשר הרגיזו וקוממו אותה.
25 לעניין היישום של דיני לשון הרע, דחיתי אמנם את ההבחנה שביקשה הנתבעת לעשות בין
26 התובע כ"אדם פרטי" לבין ההיבט "הציבורי" של הדעות שהיא מייחסת לו (ראו בסעיף 14
27 לעיל); אך לעניין תום הלב מקבלת אני את טענתה של הנתבעת כי ביצעה את הפרסום בתום לב.
28 בכך עמדה הנתבעת בתנאי-הסף הכללי לתחולת ההגנות על פי סעיף 15 לחוק לשון הרע, וכעת
29 יש לדון לגוף העניין בהגנות הספציפיות במסגרת סעיף זה, שהנתבעת טוענת להן.
30
31 19. שתי ההגנות שעל פי סעיף 15 לחוק, אשר הנתבעת טוענת להן, מצויות בפסקאות (4) ו-(6) של
32 הסעיף. שתיהן מגינות על הבעת דעה, והתנאים לתחולתן דומים במהותם. על כן אדון בשתיהן
33 יחדיו.
34 וזו לשונן של ההגנות האמורות:

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 42103-12-10 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

- 1 "4). הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי,
2 בשירות ציבורי או בקשר לעניין ציבורי, או על אופיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע,
3 במידה שהם נתגלו באותה התנהגות.
4
5 6). הפרסום הוא ביקורת על יצירה ספרותית, מדעית, אמנותית או אחרת, שהנפגע פרסם או
6 הציג ברבים, או על פעולה שעשה בפומבי, ובמידה והדבר כרוך בביקורת כזאת – הבעת דעה
7 על אופיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע, במידה שהם נתגלו באותה יצירה או פעולה".
8
9 תחולתה של פיסקה (4) בענייננו אפשרית במסגרת הדיבור "בקשר לעניין ציבורי". הנושא של
10 כפיית מגע מיני באמצעות מעשי אונס, בין פלילי ובין "אפור", והנושא של הטרדות מיניות – הם
11 נושאים בעלי חשיבות ציבורית-ערכית. על כן ניתן לראות את הפרסום של "xxxxxx ב" –
12 שבתגובה אליו פרסמה הנתבעת את הפרסום הפוגע - כהתנהגות של "xxxxxx ב" "בקשר לעניין
13 ציבורי".
14 פיסקה (6) מגינה על ביקורת או הבעת דעה על "יצירה" או פעולה, שהנפגע פרסם או עשה
15 בפומבי. בענייננו, ה"יצירה" היא הפרסום של "xxxxxx ב", שכנגדו יצאה הנתבעת בתגובתה,
16 מושא התביעה דנן.
17 שני תנאים מצטברים נדרשים לתחולתן של שתי ההגנות הללו:
18 האחד - כי הבעת הדעה, בפרסום הפוגע, נסבה על התנהגות או על יצירה של הנפגע.
19 השני - כי הבעת הדעה - בפרסום הפוגע - על אופיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע, תהיה
20 "במידה שהם נתגלו" בהתנהגות, או ביצירה, שעליה נסב הפרסום הפוגע.
21
22 20. הנתבעת אינה מקיימת את שני התנאים הללו:
23 התנאי הראשון אינו מתקיים, כיוון שהבעת הדעה בפרסום הפוגע אינה על התנהגותו או על
24 יצירתו של הנפגע – שהוא התובע – אלא על התנהגותו או על יצירתו של אחר ("xxxxxx ב").
25 בפרסום הפוגע מייחסת הנתבעת לתובע כי הוא אנס, וכי ביצע מעשי אונס, אך זאת – בתגובה
26 על "התנהגות" או על "יצירה" שאינם של התובע.
27 ההגנות על הבעת דעה, שבהן עסקינן, אינן חלות על פרסום פוגע כזה.
28 בנסיבות אלה, ממילא אין הנתבעת מקיימת גם את התנאי השני לתחולתן של ההגנות הללו:
29 כאשר הפרסום הפוגע לא נסב כלל על התנהגות או על יצירה של הנפגע-התובע, אלא על
30 התנהגות או יצירה של אדם אחר – ממילא אין אפשרות שהבעת הדעה תישוב על מעשים של
31 התובע ש"התגלו בהתנהגותו" או ש"התגלו ביצירה", מושא הפרסום הפוגע.
32 על מנת לגשר על פני חלל זה טוענת הנתבעת כי התובע הביע ב"קבוצת הפייסבוק", או בדברים
33 שפרסם בפורום של מאפי, דעות זהות לאלה שהביע "xxxxxx ב" ב"פוסט" (שהוא "ההתנהגות"
34 או "היצירה"), שעליו הגיבה בפרסום הפוגע.

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 10-12-42103 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

1 לפיכך ניתן - לשיטתה - לייחס לתובע את "התנהגותו" או את "יצירתו" של "xxxxx ב",
2 ובדרך זו לקשר בין הפרסום הפוגע לבין "ההתנהגות" או "היצירה", שאליה הוא מתייחס,
3 באופן שיאפשר את החלת ההגנות הללו.
4 אני סבורה כי "תמרון משפטי" זה חורג מגדרן של ההגנות האמורות; אך טרם שנגיע למישור
5 המשפטי, יש משוכה עובדתית שהנתבעת לא חצתה: הטענה שדעותיו של התובע זהות לאלה של
6 "xxxxx ב", היא טענה עובדתית ששנוייה במחלוקת. התובע טוען שהוא מתנגד בתוקף, ואף
7 "בשאת נפש", כלשונו, לדעה שמעודדת התייחסות אל אשה כאל "אובייקט מיני" לכיבוש,
8 והפעלת מניפולציות ולחץ עליה על מנת שתשתף פעולה בקיום יחסי מין, בניגוד לרצונה. התובע
9 הבהיר כי השתתפותו הלעומתית ב"קבוצה בפייסבוק" נעשתה על מנת להגן על חופש המחשבה
10 וחופש הביטוי, בתור שכאלה, ולא על מנת לצדד, לגופן, באותן דעות (ברוח האמרה שמיוחסת
11 להוגה הדעות וולטר: "איני מסכים לשום דבר שאתה אומר, אך אני מוכן למות כדי להגן על
12 זכותך לומר את הדברים").
13 על הנתבעת הנטל להוכיח את טענתה העובדתית, כי "התנהגותו" ו"יצירתו" של התובע כללה
14 פרסום דעות זהות לאלה של xxxxx ב. הנתבעת לא הוכיחה עובדה זו, לא לגבי פרסומים של
15 התובע במסגרת "הקבוצה בפייסבוק" ולא לגבי פרסומים נטענים שלו בפורום של מאפי.
16 המורם מדברים אלה: אין מחלוקת שה"התנהגות" או "היצירה", שאותה תקפה הנתבעת
17 בפרסום הפוגע, לא היתה כלל "התנהגות" או "יצירתו" של התובע, אלא של אחר.
18 כאשר הסתברה לנתבעת הטעות בזהותו של "המתנהג" (או "היוצר") - לא זו בלבד שהיא לא
19 חזרה בה מהפרסום הפוגע כלפי התובע, אלא "הסבה" אותו מ"xxxxx ב" ישירות אל התובע,
20 מהטעם שהתובע הראה אותה "התנהגות" או "יצירה", קרי: הביע אותן דעות כאלה של
21 "xxxxx ב". הנתבעת לא הוכיחה טענה עובדתית זו, ששנוייה במחלוקת.
22 לסיכום, הנתבעת לא קיימה את התנאים לתחולתן של ההגנות האמורות על הבעת דעה.
23 **בנדבך הראשוני**, הישיר, של התנאים הללו – אין מחלוקת כי הפרסום הפוגע של הנתבעת לא
24 נסב על "התנהגות" או "יצירה" של הנפגע-התובע; ועל כן אף מעשי האונס שייחסה לו לא יכלו
25 "להתגלות" מתוך אותה "התנהגות" או "יצירה", שלא היו כלל של התובע.
26 גם **בנדבך השני** של הטיעון - שבו ביקשה הנתבעת, באמצעות פרשנות יצירתית, להחיל את
27 ההגנות על ידי ייחוס לתובע של ה"התנהגות" או ה"יצירה" של "xxxxx ב" – לא העמידה
28 הנתבעת את התשתית העובדתית שנדרשה לשם כך.
29 ב-ת.א. 12-03-27152 **רביב ספיר ואח' נ. שלמה שרף ואח'** (ביהמ"ש המחוזי בתל-אביב; להלן:
30 עניין ספיר) עמד ביהמ"ש – לעניין תחולת ההגנה על הבעת דעה – על החשיבות של הפרדה
31 ברורה בין הבעת הדעה לבין העובדות שעליהן היא נסמכת: "הגנת הבעת הדעה חלה, כלשונה,
32 על הבעת דעה, להבדיל מהבאת עובדות, ועל פי המקובל לא תחול על פרסום שאין בו הפרדה
33 בין העובדות המובאות בה לבין הדעות" ... (בסעיף 18 של פסק הדין; ההדגשה

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 42103-12-10 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

- 1 שלי – י.ק). דברים אלה נאמרו על ההגנה על פי סעיף 15 (4) לחוק לשון הרע, אך הם יפים גם
2 לעניין ההגנה על פי סעיף 15 (6).
3 בעניין ספיר דחה ביהמ"ש תביעה בגין פרסום לשון הרע, לאחר שמצא כי הנתבעים עמדו
4 בתנאים של הגנת "אמת דיברתי", על פי סעיף 14 לחוק לשון הרע. הוכחת אמיתותן של
5 העובדות, שעליהן נסמכה הבעת הדעה בפרסום הפוגע, וההפרדה בין העובדות הללו לבין הבעת
6 הדעה, היא שאפשרה לנתבעים לחסות גם תחת ההגנה על הבעת דעה, על פי
7 סעיף 15 (4) לחוק.
8 על פי האמור, אני דוחה את טענתה של הנתבעת כי חלות על הפרסום הפוגע שתי ההגנות על
9 הבעת דעה, על פי סעיף 15 (4) ו- (6) לחוק לשון הרע.
10 בכך דחיתי את כל טענות ההגנה של הנתבעת.
11
12 21. אין צורך להכביר דברים על חשיבותו של חופש הביטוי, אך כמו זכויות-יסוד אחרות, מוגבלת
13 אף זכות זו במידה שהמחוקק מצא נכונה, על מנת לאזן אותה אל מול זכויות ואינטרסים
14 נוגדים.
15 אין ספק שלנתבעת זכות להביע את דעתה. אף התובע, מצידו, הצטרף ל"קבוצה בפייסבוק"
16 כמשתתף-לעומתי, דווקא על מנת לתמוך בחופש הביטוי, גם לגבי דעות שאינן מקובלות על
17 מרבית חבריה של קבוצה זו.
18 אולם יש הבדל ניכר בין הבעת דעה, אפילו בלשון בוטה, לבין פרסום כי אדם מסויים ביצע
19 מעשים נקלים ושפלים כמו אונס "אפור", מה גם שבלשון הנחרצת של הפרסום לא נכלל כל
20 סיוג ל"אונס". אין צורך לעמוד על הפגיעה בשמו הטוב ועל העלבון שנגרמים לאדם שהופץ
21 כלפיו פרסום כזה.
22 מדובר בפרסום מכפיש וחמור, שעל מנת שיהיה מוגן על ידי איזו מההגנות שבחוק לשון הרע,
23 עליו לעמוד בבירור בתנאיה של הגנה כזאת. הפרסום מושא התביעה אינו עומד בתנאי ההגנות,
24 שהנתבעת ביקשה לחסות תחתן.
25 הנתבעת פרסמה דברים אלה ביחס לתובע, ב"הודעה קבוצתית" שפתוחה לפחות ל- 50 חברי
26 "הקבוצה בפייסבוק" (כך, על פי עדותה); וזאת מבלי שטרחה אפילו לוודא כי התובע הוא אמנם
27 אותו "xxxxxx" שכתב, באתר אחר, את התגובה שקוממה אותה. למותר לציין כי "xxxxxx" הוא
28 שם שכיח.
29 הנתבעת הגדילה לעשות בכך שלאחר שהסתברה לה הטעות בזוהר הכותב, היא הסבה את
30 הפרסום הפוגע ושייכה אותו ישירות לתובע, על בסיס "מבנה מסקנתי" שבסיסו העובדתי לא
31 הוכח.
32 פרסום פוגע זה אינו מוגן על ידי ההגנות שבחוק לשון הרע. פרסום כזה תוצה, בבירור, את
33 הקווים ונכנס אל תחום העוולה של פרסום לשון הרע.
34 על כן אני מקבלת את התביעה.

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 10-12-42103 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

- 1
2 22. לעניין גובה הפיצוי העלה ב"כ הנתבעת, כטיעון חלופי, מספר טענות בעניין הקלות שיש לזקוף
3 לזכות הנתבעת.
4 בכתב ההגנה נטען כי בכוונת הנתבעת להוכיח את המוניטין השלילי של התובע, אשר לטענת
5 בא-כוחה צריך להביא לאי פסיקת פיצויים או להפחתתם (סעיף 22 (2) לחוק לשון הרע).
6 הנתבעת נשאלה בחקירתה הנגדית בעניין העדר שם טוב לתובע, כפי שעלה מדברים שכתבה לו.
7 היא השיבה: **"בקבוצה שלנו לא היה לו שם טוב, בגלל הדעות שהביע מטעם המרכז לאמנות
8 הפיתוי, שהקבוצה יצאה נגדו"** (בעמ' 43 לפר').
9 שמו "הרע" של התובע – לשיטתה של הנתבעת – נבע איפוא מהיותו בעל דעות מנוגדות לאלה
10 של חברי "הקבוצה בפייסבוק".
11 למותר לומר שאין זו נסיבה שצריכה לשקול להפחתת גובה הפיצוי בגין הכפשתו של התובע
12 כאנס, אשר אין לנתבעת צל ספק שביצע לאורך חייו מעשי אונס (ולו "אפור").
13 אני דוחה אף את טענתו של ב"כ הנתבעת, כי יש להפחית את סכום הפיצוי בשל היותו של
14 התובע "איש ריב ומדון", שהשתתף בדיוני הקבוצה בפייסבוק כמתנגד-יחיד לדעות המקובלות
15 באותה קבוצה, וזאת על מנת להתגרות ולהכעיס. עוד טען ב"כ הנתבעת כי התובע התבטא
16 בגסות ובחוסר נימוס כלפי אחדים מהמשתתפים בקבוצה, אשר התפלמסו עמו.
17 הטענה האחרונה נכונה באופן הדדי, כפי שציינתי לעיל, ועל כן לא אתעכב עליה.
18 הטענה בדבר ההצדקה להפחית מהפיצוי בשל היותו של התובע "איש ריב ומדון", אינה מקובלת
19 עלי: הנתבעת הרי דוגלת בחופש הביטוי לא פחות מאשר התובע. "הקבוצה בפייסבוק" היתה
20 מקום-שיח פתוח לכל ולא התנתה הצטרפותם של משתתפים בכך שיביעו רק דעות שמקובלות
21 על מרבית חבריה. על כן אין פגם בכך שהתובע - אשר סבר כי עמדתם של הנתבעת וחבריה
22 "סותרת פיות" ומהווה "משטרת מחשבות" - ראה לנכון להצטרף לקבוצה זו דווקא כמשתתף-
23 לעומתי, על מנת לתת ביטוי לדעות אחרות (גם אם הוא עצמו אינו מצדד בהן, לגופן). אמרתי
24 לעיל כי בכך אין "הסתכנות מרצון" מצד התובע לספוג פרסום לשון הרע, ואף אין בכך טעם
25 שיצדיק להפחית את סכום הפיצוי.
26
27 23. ב"כ הנתבעת ביקש להחיל לגביה את ההקלות על פי סעיף 19 (2) ו- (4) לחוק לשון הרע.
28 על פי הרישאה של סעיף 19 לחוק, רשאי ביהמ"ש להתחשב, לטובת הנתבע, גם בנסיבות שצויינו
29 בפסקאות שבהמשך הסעיף.
30 הנסיבה שבפסקה (2): **"הוא היה משוכנע באמיתותה של לשון הרע"**.
31 הנתבעת טענה כי היא אמנם היתה משוכנעת שהתובע ביצע מעשים של אונס "אפור", אך
32 הודתה כי אותו שכנע לא היה אלא **מסקנה שלה**, שהסיקה מהדעות שייחסה לתובע, ומבלי
33 שהיה לה מידע או בסיס עובדתי לכך.
34 התובע מצידו טען כי הדעות, שהנתבעת מייחסת לו, אינן דעותיו כלל, שהרי הוא מתנגד לכל
35 כפייה או אונס. התובע הסביר כי בויכוחיו עם חברי "הקבוצה בפייסבוק" הוא יצא כנגד

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 42103-12-10 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

- 1 המגבלות, אשר לשיטתו הטילו הם על חופש הדעה ועל חופש הביטוי, ולא התכוון לתמוך, לגוף
2 העניין, במעשי "אונס אפור".
- 3 אפשר שהנתבעת החמיצה את כוונתו האמיתית של התובע, בהתפלמסות שלו עם חברי
4 קבוצתה. כאמור, יש לנתבעת חירות לייחס לתובע דעות כפי הבנתה, ואף לבקר את הדעות
5 שהיא מייחסת לו, אך אין לה חירות לייחס לו מעשים חמורים, שמהווים הכפשה ופרסום לשון
6 הרע, גם אם תהליך הסקת המסקנות שלה הביא אותה לידי "שכנוע" כי התובע אמנם ביצע
7 מעשים של אונס "אפור".
- 8 כפי שציינתי, אני מאמינה לנתבעת כי פעלה, מבחינתה, בתום לב, ללא כוונה לפגוע אישית
9 בתובע. התרשמתי כי גלישתה של הנתבעת אל תוך התחום של לשון הרע נבעה במידה לא מעטה
10 מקלות דעת ומאי הקדשת מחשבה מספקת לקו הגבול שבין הבעת דעה לבין הטחת עובדות
11 חמורות ומכפישות.
- 12 בנסיבות אלה, לא נתתי משקל-מקל רב להיותה של הנתבעת משוכנעת באמיתות דבריה, כי
13 התובע הוא אונס, וכי ביצע מעשי אונס ("אפור") לאורך חייו.
- 14
- 15 24. הנסיבה המקלה בסעיף 19 (4) לחוק לשון הרע היא כי הנתבע התנצל בשל הפרסום, תיקן או
16 הכחיש אותו, או הפסיקו.
- 17 הנתבעת סירבה במפורש להתנצל על הפרסום הפוגע, הן בדברים שכתבה לתובע סמוך לאחר
18 הפרסום (ראו בסעיף 1 לעיל), והן בעדותה בביהמ"ש (בעמ' 42, 48, 49 לפ'ר). בעדותה אמרה
19 הנתבעת שהיא מתנצלת לפני התובע כאדם "פרטי", אך בכל זאת עומדת על טענתה כי התובע
20 הוא אונס "אפור" ואינה חוזרת בה מדבריה אלה. כפי שצויין, לא קיבלתי את ההבחנה שעשתה
21 הנתבעת בין התובע כאדם "פרטי" לבין הדעות שהיא מייחסת לו, מההיבט "הציבורי".
- 22 עם זאת, אין מחלוקת שהנתבעת נעתרה לבקשת התובע והסירה את הפרסום מהפורום של
23 "הקבוצה בפייסבוק" שבו פרסמה אותו.
- 24 יש מחלוקת בשאלה: מתי בדיוק הסירה הנתבעת את הפרסום. פנייתו של התובע אל הנתבעת
25 בעניין זה היתה ביום 16.12.10, יומיים לאחר הפרסום.
- 26 הנתבעת טוענת כי באותו יום היא הסירה את הפרסום ואף כתבה זאת לתובע. התובע טוען כי
27 האמין להודעתה זו של הנתבעת ולא בדק את נכונותה, אך כעבור יום-יומיים הוא ראה
28 שהפרסום עדיין במקומו וטרם הוסר, ואז פנה אל בא-כוחו.
- 29 התובע עומת עם כך שהוא עצמו כתב, בפורום לשון הרע באינטרנט, כי הנתבעת הסירה את
30 הפרסום הפוגע כעבור יומיים (נספח ל"ד לתצהירה של הנתבעת). התובע השיב כי כתב דברים
31 אלה בפורום לשון הרע, לאחר שהנתבעת הודיעה לו שהסירה את הפרסום, ולפני שבדק ונוכח
32 שלא הסירה אותו.
- 33 התובע טוען כי הפרסום נותר במקומו כשבוע או אף מעט למעלה מכך, אך אין בידו תצלום, או
34 כל ראיה אחרת, להוכחה כי הפרסום הפוגע נותר במקומו במועד מאוחר ליום 16.12.10.

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 10-12-42103 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

1 אשת התובע העידה כי הנתבעת הסירה את הפרסום לבקשת התובע, כעבור מספר ימים, אך
2 אינה יודעת מתי.
3 נטל הראייה בדבר משך זמן הפרסום הוא על שכס התובע. התובע לא הוכיח את טענתו, כי
4 הנתבעת לא הסירה את הפרסום ביום 16.12.10, כטענתה.
5 הדברים שהתובע עצמו כתב (נספח ל"ד לתצהיר הנתבעת), ולפיהם הנתבעת הסירה את הפרסום
6 כעבור יומיים (היינו, ביום 16.12.10), מהווים לכאורה הודאת בעל דין בעובדה זו. התובע מסר
7 אמנם הסבר נוגד, כאמור לעיל, אך הסבר זה אינו משכנע, כיוון שהתובע העיד שכאשר נוכח
8 שהפרסום טרם הוסר, הוא פנה אל בא-כוחו. אם כך, שקל אז התובע להגיש את התביעה, ועל כן
9 מצופה היה ממנו שידאג לצלם את הפרסום או לתעד אותו באופן שניתן יהיה לראות כי היה
10 עדיין במקומו במועד שבו התובע טוען.
11 בנסיבות אלה, התובע לא הרים את נטל ההוכחה שעליו בעניין המועד שבו הוסר הפרסום.
12 על כן אקבל את טענת הנתבעת כי הפרסום הפוגע הוסר מההודעות שב"קבוצה בפייסבוק"
13 יומיים לאחר שנעשה.
14 התחשבתי בנקודה זו כנסיבה להפחתת סכום הפיצויים.
15
16 25. עניין נוסף שהתחשבתי בו כנסיבה להפחתת הסכום הוא עוצמת הנזק והיקפו. על פי הראיות
17 שלפני, אלה לא היו ניכרים.
18 המסגרת שבה נעשה הפרסום היתה כאמור "הקבוצה בפייסבוק", אשר לדברי הנתבעת מנתה כ-
19 50 איש. הנתבעת טוענת כי הפרסום היה מוגבל למשתתפים באותה קבוצה.
20 ב"כ התובע הדגיש בסיכומיו, בצירוף פסיקה שהביא, את דבר היותו של הפייסבוק כלי רב
21 עוצמה, דבר שמחייב את המשתמשים בו למשנה זהירות, לנוכח ההיקף שעלול להיות לפרסום
22 של לשון הרע במסגרת זו.
23 מנגד טען ב"כ הנתבעת כי לא כל הפרסומים באינטרנט או בפייסבוק הם "מעור אחד". הוא טען
24 כי "פוסטים" ולתגובות השפעה מועטה במיוחד, בשל ריבויים וריבוי כותביהם.
25 ב"כ הנתבעת הסתמך לעניין זה על רע"א 4447/07 רמי מור נ. ברק אי. טי. סי. החברה לשירותי
26 בזק בינלאומיים בע"מ ופסיקה נוספת.
27 כמו בכל נושא, נראה כי גם עניין זה טעון בחינה, בכל מקרה ספציפי, על פי טיב הפרסום, היקפו
28 ומידת פגיעתו בתובע.
29 התובע טען כי הפרסום הפוגע עלה, באמצעות קישור, עם הקשת שמו במנוע החיפוש "גוגל", אך
30 טענה זו שנוייה במחלוקת, והתובע לא הציג ראייה "פיזית" להוכחתה (כמו למשל תצלומים).
31 הראייה היחידה שהמציא התובע לעניין זה היא תצהירו ועדותו של אחיו, אך האח אינו עד
32 "נייטרלי" (אשת התובע העידה כי נכנסה ישירות לכרטיס הפייסבוק של התובע, ואילו חברו, מר
33 קורצקי, העיד כי לא ראה כלל את הפרסום הפוגע).
34 מנגד טוענת הנתבעת כי שמו המלא של התובע לא הוזכר בפרסום שלה, ועל כן אין זה נכון
35 שניתן היה להגיע, באמצעות "גוגל", לקישור אל דף פייסבוק שבו הופיע הפרסום. לראייה

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 42103-12-10 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

1 צירפה הנתבעת לתצהירה, בנספח ל"ה, תצלום של תגובות ב"גוגל" לשם xxxxx מילמן, אך
2 תגובות אלה הן מיום 29.8.11, בעוד שהפרסום המדובר הוסר כעשרה חודשים קודם לכן.
3 עם זאת, ניתן להיווכח מתצלום זה כי יש כמה וכמה אנשים בשם xxxxx מילמן, שהרישומים
4 ב"גוגל" מתייחסים אליהם (אין מחלוקת בין הצדדים כי בפייסבוק ניתן למצוא כ- 15 אנשים
5 ששםם xxxxx מילמן).
6 נטל הראייה בעניין היקף הפרסום הוא על שכם התובע, והוא לא הוכיח במידה הדרושה כי
7 הפרסום הפוגע היה נגיש באמצעות "גוגל", וכי ככל שהיה שם, לצד השם xxxxx מילמן, קישור
8 לפייסבוק, הגיע קישור זה דווקא אל הפרסום הפוגע כלפי התובע, כאשר יש אנשים לא מעטים
9 בעלי שם זהה.
10 יש טעם בטענת הנתבעת, כי המשתתפים ב"קבוצה בפייסבוק" – שבמסגרתה נעשה הפרסום
11 הפוגע - אינם שייכים ל"מעגל חברתי" של התובע, שהרי התובע הצטרף לקבוצה זו כמשתתף-
12 לעומתי, שחולק על השקפת עולמם של מרבית חברי הקבוצה.
13 על כן, טוענת הנתבעת, אין זה נכון כי רבים ממכריו של התובע, ואף מעסיקיו, ראו את הפרסום
14 הפוגע.
15 מנגד טען התובע כי הוא הכיר אישית – ולא רק וירטואלית – אחדים ממשתתפי "הקבוצה
16 בפייסבוק", אך הוא לא הביא איש מהם להעיד כי ראה את הפרסום הפוגע, וכיצד ראה הוא את
17 התובע לאור הדברים שנכתבו בו.
18 העדים היחידים להשפעת הפרסום על התובע היו אחיו ואשתו, שאינם עדים "נייטרליים".
19 בתצהיריהם מסרו כי במשך מספר ימים לאחר הפרסום היה מצב רוחו של התובע ירוד, והוא
20 הסתגר בביתו. השניים הצהירו כי התובע הוא אדם נורמטיבי, נשוי, איש הייטק, שאינו תומך
21 בכל מעשה של אינוס או הטרדה מינית. מאחר וכך הצהירה אף אשת התובע, עולה כי היא
22 עצמה לא שתה לבה לדברי הבלע שבפרסום הפוגע, ויחסיה עם בעלה לא נפגעו כתוצאה מדברים
23 אלה.
24 מבין מכריו הביא התובע לעדות רק חבר אחד לעבודה, מר קורצקי, אך הלה לא ראה כלל את
25 הפרסום הפוגע, ולדבריו, התובע לא סיפר לו מדוע מצב רוחו ירוד. על כן לא היה בידי עד זה
26 לתמוך בטענת התובע בדבר ההשפעה הקשה של הפרסום עליו. התובע לא הביא כל ראייה כי
27 מעסיקיו ראו את הפרסום או ידעו עליו כל עיקר.
28 אין מחלוקת כי התקבלו רק שתי תגובות לפרסום. התובע טען בתצהירו כי התקבלו תגובות
29 רבות, אך הוא לא הוכיח כי התקבלו יותר משתי התגובות, שאותן ציינה אף הנתבעת. גם אחיו
30 של התובע מסר בתצהירו כי ראה שתי תגובות לפרסום הפוגע.
31 הדבר תומך בכך שהשפעתו של הפרסום לא היתה ניכרת. כאמור, משך זמן הפרסום היה יומיים
32 בלבד.
33 אין ספק שמדובר בפרסום חמור, מכפיש ופוגע; אך על פי הנסיבות שצויינו לעיל, נראה כי נוסף
34 על משכו הקצר יחסית, לא גלש היקפו, למעשה, אל מעבר למשתתפי "הקבוצה בפייסבוק" ובני

בית משפט השלום בנתניה

תא"מ 42103-12-10 מילמן נ' פרזון

תיק חיצוני:

1 משפחתו הקרובים של התובע. בנסיבות אלה, הנזק שנגרם לתובע התמקד בעיקר בעלבון, בכעס
2 ובעוגמת הנפש שנגרמו לו, לנוכח הייחוס לו של מעשי אונס (בין פלילי ובין "אפור").
3 מגיע לתובע פיצוי הולם בגין לשון הרע שפורסמה, אך בקביעת סכום הפיצוי התחשבתי בהסרתו
4 על ידי הנתבעת כעבור יומיים, ובכך שלא גרם לתובע פגיעה של ממש במקום עבודתו או בקרב
5 בני משפחתו ומכריו.

6
7 26. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות כאמור לעיל ועיינתי בפסיקה, לרבות לעניין גובה הפיצוי,
8 אני מעמידה את סכום הפיצוי על סך 25,000 ₪.

9
10
11 27. אני מחייבת איפוא את הנתבעת לשלם לתובע את הסכומים הבאים:
12 א. פיצויים בסך 25,000 ₪ בגין פרסום לשון הרע. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום
13 הגשת התביעה: 26.12.10, ועד לתשלום בפועל.
14 ב. שליש מאגרות המשפט, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הוצאתן ועד לתשלום בפועל.
15 ג. שכ"ט עו"ד בסך 20,000 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד לתשלום בפועל (לעניין
16 זה התחשבתי בכמות הרבה של החומר ובעבודה הרבה שנדרשה, לרבות בבקשות ביניים שונות,
17 וכן בכך ששכר הטרחה כולל מע"מ).
18 ד. הנתבעת תישא בהוצאות עדיה, וכן בהוצאותיהם של עדי התובע: מר ליאוניד מילמן וגב'
19 יבגניה פוליאקוב (איני מחייבת את הנתבעת בהוצאותיו של עד התובע, מר קורצקי, כיוון
20 שהסתבר שלא היה לו כל מידע רלבנטי למחלוקת, ולא היה מקום לזמנו).

21
22 28. המזכירות תשלח את פסק הדין לב"כ הצדדים.

23
24 ניתן היום, י"א חשוון תשע"ה, 04 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.

25

26 יעל קלוגמן, שופטת